



1977
L
1093



Frater Baptista Mantuan⁹

Carmelita Paridi Cefario, S. D.

¶ Audio Pari enigma pplexū quod Oedipodes ipse
nō solueret: Ego quinquagenarius et iam canescens:
adolescētia meā repperi: et habeo adolescētia simul
et senectā. Sed ne longa ambage te teneā nodum hunc
dissoluo. Anno preterito cum Florentia rediens Bono
niam peruenissem: intellexi apud quendam literariū viz
esse quendam libellū meū: quē olim ante religionē cum
in gymnasio Paduano philosophari inciperē: ludēs
excuderā: et ab illa etate adolescētia vocauerā. Car-
men est Bucolicū in octo Aeglogas diuisum: quod iā
diu tamq̄ abortiuū putabā abolitū: vbi id rescui Sa-
turnina fame repēte sum percitus: et cogitavi quo nam
pacto possem pli mee inferre p̄nitē. Iuuantib⁹ ergo
amicis libellū mihi vendicavi vt p̄derē: quē suspicabar
errati nō posse nō scatere. Et vbi intellexi et alia quedā
exemplaria supesse: visum est p̄stare hoc qd̄ vendicārā
emēdare: emēdatūq; edere: vt ei⁹ editione cetera que
p̄tinēt mltā nimis iuuenilia delean. Hoc igit sic castiga-
tū duab⁹ alijs Aeglogis quas in religionē lusi in calce
subiuncti: tibi o Pari iuuenis antique nobilitati et stu-
dioꝝ ac oim bonaz artiū amārissime: nostreq; vrbis de-
cus egregiū libētissime dono: vt qñ tetricis illis philo-
sophie ac theologie lucubratiōib⁹: q̄b⁹ assidue vacas
fatigar⁹ fueri: habeas incūdulā hāc lectiūculā: q̄ tanq̄
ludo qdā blandō: sed liberali: lassū legēdo reparet in-
geniū. Omnes aut penes quos immatura illa sunt exem-
plaria que dixi rogatos volo. vt si quid vnq̄ fuit eis
dulce meū cōfestim exurāt: nec vllō pacto supesse p̄mit-
tant. Accipe ergo Pari suauissime libellum et autorē et
ambob⁹ tanq̄ rebus tuis: tuo deiceps vtaris arbitrio
Kalē Calēdis Septemb⁹ Adillesimo quadringē-
tesimo nonagesimo octauo.



77 L 1092

AR
572

257

*

BAPTISTAE MANTVANI.

*Omni
Deo et
arund
mi t
mutato
Dyami*

*Quidam quibus rursus
e exerciti solibus
et futuris mltis*

Fistula disparibus calamis - odiosus & arcus:

Funda odiosa - canes odiosi - odiosa volucrum

Præda: nucum calices cultro enucleare molestū

Texere fiscellam iunco, vel vimine piscem

Fallere - scrutari nidos - certare palestra,

Sortiri digitis res iniucunda - voluptas

Magna prius - tanti dū mens erat inscia morbi.

Colligere agrestes vuas - & fraga perosus,

Mœrebam - vt pastu rediens Philomena - cibūq;

Ore ferens natis - vacuo sua pignora nido

Cum sublata videt - rostro cadit æsca remisso,

Cor stupet: & contra nidos super arboris altæ

Fronde sedet plorās infœlices hymeneos.

Seu velut amisso partu formosa iuuenca,

Quæ postq; latos - altis mugitibus - agros

Compleuit - residens pallenti sola sub umbra,

Gramia non carpit - nec fluminis attrahit vndā

Sed quid circuitu pario tibi tædia longo?

Dum sequor ambages - & verba & tēpora p̄do.

Summa hæc - vitales auras inuitus agebam

Q, si forte voles cognoscere singula - dicas,

Fauste quis in syrtes auster te impegerat istas!

*liquor florib
pinda fraga*

*fominens de ub imp
and arripit q imp
Man: in, par
finito ama du
sancō sio plora
erat vsq; Cumbū
Kulinq; sion tuf
q; hylidig h
Lanyo Talas
to di?*

*syrtis in lora
osa quæ vada timora in qui si moul ruy nans emilly
ignit: hie pro mptutabilis amon mityg pond?*

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

*Ure
pasta me
viny m
mra mdy
notary
lond aini
quo q
pui pal
Bis?*

*Grana p[er] ...
q[ui] in terris v[er]minat[ur] ...
s[ed] in caelo est ...
AEGLOGA PRIMA.*

Me mea verū etenim tibi Fortunate fatebor:
Me mea Galla suo sic circumuenerat ore,
Ut captam pedicis circumdat aranea muscam.

*Contra ...
Non lusa ...
Cum tamen illius faciem mirabar & annos ...
Dicebam tritū formam nihil esse Dianę.*

Ludit amor sensus: oculos p[re]stringit: & aufert For.
Libertatem animi: & mira nos fascinat arte.
Credo aliquis demon subiens p[re]cordia: flāma
Concitet: & reptam tollat de cardine mentem.

Cupi: Nec de^o (vt phibēt) amor ē sed amor & error.
Adde q[uo]d optatis nec spes erat vlla potiri:

*Amisior ...
ad h[oc] ...
Quamuis illa meo miserata faueret amor:*

Monstraretq[ue] suos oculis ac nutibus ignes.
Nam quocunq[ue] isset: semp comes aspera: semp
Nupta sequebat[ur] soror: & durissima mater

*...
Sicq[ue] repugnabant votis contraria vota.*

Non secus ac muri catus: ille inuadere p[er]nam
Nititur: hic rimas oculis obseruat acutis.
Qui satur est pleno laudat ieiunia ventre,
Et quem nulla premit sitis est sitientibus asper

*...
For. ...
Varroni?*

BAPTISTAE MANTVANI.

Fau. Tempus erat curua segetes incidere falce:
 Et late albebant flāntibus hordea culmis.
 Affuit (vt moes est) natis comitata duabus:
 Collectura parēs: quæ præterit hordea messor.
 Ignorabat enim: vel dissimulabat amorem.
 Dissimulasse puto: quoniam data munera natę.
 Nouerat, exiguū leporē geminasq; palumbes.

For. Pauperies inimica bonis est moribus: omne
 Labitur in vitium: culpę scelerūq; ministra est.

Fau. Farra lagens ibat mea per vestigia virgo
 Nuda pedē: discincta sinum: spoliata lacertos
 Vt decet æstatē: quæ solibus ardet iniquis:
 Tecta caput fronde intorta: quia sole perusta
 Fusca fit & voto facies non seruit amantum.
 Iam tergo vicina meo lateriq; propinqua:
 Sponte mea delapsa manu frumenta legebat.
 *Nec celare suas nec vincere fœmina curas:
 *Nec differre potest: tantum leuitatis in illa est.

For. Quisq; amat leuis ē - nec fœmia sola: sed ipsi
 Quos sapere & præstare alijs mortalibus aiūt:

Quos operit latus fulgenti murice clauus:
 Quos vidi elatos regali incedere passu.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

*Laudat
 Omnia
 Brachia
 media
 laribus*

brachia

galla

et gung

AEGLOGA PRIMA

Tu quoque sic affectus eras: dementior illa
 Forsitan & leuior: virgo data farra legebat
 At tu farra dabas: dic quæ dementia maior?
 Perge: opus est verbis aliquando arcere soporē.

Cōtinuo aspiciens ægre tulit aspera mater, **Fau.**
 Et clamans, quo dixit abis? cur deseris agmē?
 Galla veni: nanq̄ hic alnos p̄pe mitior vmbra
 Hic tremulas inter frondes immurmurat aura.
 O inuisa meis vox auribus: ite precabar:
 Ite malam venti celeres dispergite vocem.
 Si quis pastor oues ad pingua pascua ducat:
 Et vetet adductas p̄sens decerpere gramen:
 Velsi iam pastas potum compescat ad amnem:
 Et sitibundo ori salientem deneget vndam:
 Nonne importunus? naturę inimic⁹ & excors,
 Illa mihi vox visa Iouis violentior ira—
 Cum tonat: & pluuius terris irascitur aer.
 Non potui: & volui frontē non flectere: virgo.
 Demissi in ciliū de sub velaminis ora
 Me aspiciens: motis blande subrisit ocellis:
 Id cernens iterum natam vocat improba mater.
 Galla operi magis intendens audire recusat:

BAPTISTAE MANTVANI

Vt pede: sic animo sequitur: tum prouidus ipse:
Nanque dolos inspirat amor, fraudesque mistrat:
Nunc cantu: nunc sollicitans clamore metetes:
Velamenta dabam sceleri: quo credere possent
Et foror & mater non audiuisse puellam.
Falce repellebam sentes: ne crura sequentis
Leuia: ne teneras ausint offendere plantas.

For. Quisquis amat seruit, sequitur captiuus amantem
Fert domita ceruice iugum: fert verbera tergo
Dulcia: fert stimulos: trahit & bouis instar aratri

Fau. Tu quoque: ut hinc video: non es ignarus amoris

For. Id commune malum semel infanuiimus omnes. *Set in*

Fau. Hoc animi tam triste bonum: tam dulce venenum *ano 10
det Apl
10.*

Quotidie crudele magis crescebat in horas:

Vt calor in nona dum lux attollitur horam.

Pallebam attonito similis: lymphaticus: amens:

Immemor: insomnis: nec erat res ardua morbi

Nosse genus: frons est animi mutabilis index *Hen ff
difficile*

Vt pater aduertit: mitem se prebuit ultra *est in
no y de
vlt*

Consuetum: quod & ipse suos expertus: amorum

Sciret onus: blandoque loquens humaniter ore:

Dic inquit dic Fauste: quid hoc quid pectore voluis

AEGLOGA PRIMA.

Infoelix puer : hæc facies testatur amorem :

Dic mihi . ne pudeat curas aperire parenti :

X Sit licet in natos facies austera parentum : For.

Aequa tamen semper mens est & amica volūtas.

Vt facilem pater affectum præ se tulit : vltro Fau.

Rem confessus : opem petij : promisit : & ante

Quam brumale gelu borealibus arua pruinis

Spargeret : agnati vnanimis cum patre puellā

Despondere mihi : nec adhuc sine testibus illi

Congrediebar : eram medio sitibundus i amne

Tantalus : o quotiēs : misso cum bobus aratro.

Vt vacuis aliquando esset sola ædibus ibam

Omnia causabar . stiuam . dentale : iugumq̄ :

Lora iugi . rullam . deerant . quæcūq̄ petebam

E soceri lare . sola tamen deerat mihi virgo.

Non deeram mihi . piscator . venator . & auceps

Factus erā . & sollers studia intermissa resumpsi .

Quicquid erat prædę quicquid fortuna tulisset

Ad soceros ibat . gener offitiosus habebam

Nocte semel media subeuntem limina furtim :

Sic etenim pactus fueram cum virgine . furem

Esse rati inuasere canes . ego protinus altam

poena fugana captat Tantalus hoc est garula

Tantalus filius
ex plote mpha
don pouta simle
ay quid flid pe
dyb ipse qui did
quino appofut
mpti apud infroc
pina in quotidie
quid de ut Act
ag luyndiffina
ad mitem habiat
poma sffias pta
ta s id ca cog
mpti et ag 7
ma ab co dfrid
et pr in orb rind
pid fame pime
Dni il mi T
tali ne dexpndit
quid dunt affig
arboe m de T
Quent agb in agb
hoc est garula

Ap
le
7
4



BAPTISTAE MANTVANI

Transiliens sepem · vix ora latrantia fugi.

His tandem studijs hyemē transegimus illam.

* Ver redijt · iam filua viret · iam vinea frondet.

* Iam spicata Ceres · iam cogitat hordea messor.

Splendidulis iam nocte volant lampyrides alis.

Ecce dies genialis adest · mihi ducitur vxor.

Sed quid opus multis? nox expectata duobus

Venit · & in portum vento ratis acta secūdo est.

Tum boue maectato gemina conuiuia luce

Sub patula instructis celebrauim⁹ arbore mēsis

Affuit Oenophilus · multoq; solutus hiaccho

Tempestiua dedit toti spectacula vico.

Et cum multifori Tonius · cui tibia buxo.

Tandem post epulas & pocula · multicolorem

Ventriculum sumpsit · buccasq; inflare rubētes

Incipiens · oculos aperit : cilijsq; leuatis:

Multotiensq; altis flatu a pulmonibus hausto

Vtrem implet : cubito vocem dat tibia presso :

Nunc huc nunc illuc digito saliente vocauit

Pinguibus a mensis iuuenes ad compita cantu

Saltidico · dulciq; diem certamine clausit.

Et iam tres hyemes abiere · & proximat æstas

1902 scriptum...
ora lino...
BAPTISTAE MANTVANI.

BAPTISTAE MANTVANI.

unus...
Fau.
For.

Que nos cunq; premūt alieno imponere tergo:

Sed iam contractū reuocat suus alueus amnē

Decrescente pado (dictū mirabile) noster

Fortunate lacus maioribus æstuat vndis.

Vrbs nata: obscure fiunt cellaria fosse,

Lintre cados adeunt: labens ad vina minister

Ridet: & ex imis fertur grauis obba lacunis.

Multa licet nati fuerint melioribus horis:

Multa & magna ferūt aliquādo incōmoda ciues

Commoditas omis sua fert incommoda secū,

Et forti appendix est ille tabilis omni.

Haftenus Eridanus. nros repetam? amores,

Quādoquidē nūc alma Venus mouet oīa: cœlū

Luce tepet nitida: tellus viret: arua volucres

Cantib? exhilarant: vernis: nunc omnia foetāt

Tu tua lusisti, sed nos aliena sequamur.

Nanq; tibi noti referam pastoris amores:

Vt doceam Veneris nihil esse potentius igne.

Pauper & infesto sub sydere natus Amyntas

Sex vitulos, totidemq; pares ætate iuuenças

Armentiq; patrem ducens in pascua Taurum

Venerat ad coitum, nitidis vbi Mintius vndis

Handwritten notes in left margin, including 'Fau.', 'For.', and various annotations.

Handwritten notes in left margin, including 'Fau.', 'For.', and various annotations.

Handwritten notes in left margin, including 'Fau.', 'For.', and various annotations.

Handwritten notes at the bottom of the page, including 'Fau.', 'For.', and various annotations.

Handwritten notes in right margin, including 'Fau.', 'For.', and various annotations.

AEGLOGA SECVNDA.

Alluit herbosos fugiens perneciter agros

Arx noua propter aquas pinnatis ardua muris

Est coitus: campo moles fundata palustri,

Hic igitur recubans vitrei prope fluminis vnda

Vitis vbi amplectens longis dumeta lacertis

In vada curuata ripe supereminet vmbra

Piscibus insidias tendebat arundine & hamo.

Messis erat - solis rapidi violentia campos

Sciderat arentes, finem Philomena canendi

Fecerat - & neq; lux passim morientibus herbis

Pascere oues poterat - neq; nox humore cicadas,

Dumq; incumbit aquis: studioq; intendit inani:

Taurus vt auditu est primu vexatus ab aestro,

Mox canibus - demum furaci a milite syluis

Abditus - ex toto confestim euanuit agro.

Quod puer vt nouit - tumultu conscendit - & alta

Voce bouem clamans - longo rura omnia visu

Prospicit - vt frustra niti se comperit - arcum

Corripit et pharetra: sequiturq; per inuia Tauru

Illum per caulas & per stabula omnia querens -

Per colles Benace tuos - per consita oliuis

Iugera - per virides ficis & vitibus agros.

B

*salus ra
prope: Teri - ad
Nimind pro abijt
Lp2 hnd appre*

*Lacertis que prope
est: vnt vnde in omni
tat pinnata lacertis et in
hac pinnata et a mibus
ad pinnata mibus
Dumq; est pinnata hnd
et mibus dimittit: ram
log mibus pinnata hnd*

*Un.
Dumq; tunc pascunt
pascunt: ad rose rorale
Cicadas in pinnata
qui rori sunt: et in
arboribus pascunt
fancit q; estatem.
Ostendit quare furor la
et mibus et in as
hnd volatili pinnata
hnd pinnata pinnata
mibus mibus pinnata*



BAPTISTAE MANTVANI.

Venerat ad sublimē iugū quod sulphur^{is} arcem^{is}

Sustinet & longis aperit prospectibus illinc

Benacum hinc campos longe lateq; patentes.

Lux ea sacra fuit Petro: frondente sub vlmō

Mixta erat ex omni pubes post prandia vico,

Ducebatq; leues - buxo resonante choreas.

Fau. Rustica gens nulla gen^{is} arte domabile - semp

Irrequietum animal - gaudet sudore peracto,

Mane sacro festa (quando omibus otia) luceq;

Ipsa ocū ac famis impatiens epulatur - & implet

Ingluuiem - audito properat tibi cine ad vlmū.

Hic furit - hic saltu fertur: bouis instar ad auras

Quam rastris versare nefas: & vomere terram:

Calcibus obduris - & inertī mole fatigat

Ac ferit & tota Baccho facit orgia luce

Vociferans: ridens: saliens: & pocula siccans.

Stulte quid hęc faris? solatia rustica damnas

Rusticus ipse? tuis malus - tibi pessimus ipsi.

Dicta ioco fuerit / nostrū repetam? Amyntā

Cōtinuit gressum - baculoq; innixus aceruo

Intermisit iter: donec mitesceret æstus.

Ah puer infœlix: æstus te maior in vmbra

trahens

*Cergia sacrosana deo
venerant ab oculis
fuerit qd sacra
res qd fuerit coram
gloriam ab
fuit p bacchanahq
sacrosana bacchi
Nans p a
a pnd trans
victa)
Non Ariz a my: y Ariz
Non Ariz a my: y Ariz
Ariz a my: y Ariz
Narcissus Cypri
Bosno flus flig
a mtr amant
mptis ag ab
ut pube gnerit
bi cusa: amata qd
fij nō mutata*

*trahens
p pndam
at + lami: & hestore
mptis in roye vnto)
tandemq; pū pntis pōnd
mptis: gtabus. Et in florig
Jest vti: 3. At.*

*Planities in Cyrenaica Quae sub hinc pueri ad antea rursus
litatibus animi pastor: pastor: agros: pueri: videtur amoris rora.
nisi in animo fieri dicitur: dicitur dicitur
proz / Ita nullam mentem animi habio: Ubi sed: ubi no sed: ubi no*

AEGLOGA SECVNDA.

Hinc veniunt rixę veniunt & iurgia & arma:

Sæpe etiam dirę multo cum sanguine mortes:

Hinc quoq; deletis euersæ mœnibus vrbes.

Ipsę etiam leges: rubrisq; volumina loris

Clausa vetant scelus hoc & detestantur amores.

Vt leges audiuit, ad hæc respondit Amyntas:

Ciuis em̄ fuerat puer: & versatus in vrbe:

His monitis prudens & circumspectus haberi

Niteris: & sensu tetricos anteire Catones.

Error hic: hæc passim sapiens demētia regnat:

Ipsę sibi blanditur homo: sollersq; putari

Vult animal: tamen incautus sibi multa tetēdit

Retia & in foueam cecidit quam fecerat ante

Liber erat: seruile iugum sibi condidit ipse.

Pondus id est legum (vidi ipse volumina) q̄s nec

Antiqui potuere patres: nec possumus ipsi:

Nec seruare ætas poterit ventura nepotum.

Aspice q̄stulta est hominum prudentia: cœlum

Sperat, & esse sibi sedem inter sydera credit.

Forfitan in volucrem moriens transibit: & altū

Spiritus assumptis tranabat ad æthera pennis.

Tunc ego quid latras? legū deus author: & ipis

B iij

*Omni
vni p*

*dia
p
to.*

*sp by e animo
Tenu: qm
J. dicitur hoc
vna: dicitur: p
dicitur: dicitur
pax: dicitur
p postulib
facit: m
p dicitur op
vne dicitur*

BAPTISTAE MANTVANI.

Non parere sapit magnam nimis impietatem

Fau. Grandia de magnis hæc sunt certamina reb⁹.

For. Quid fuerim reris? quãuis pãnosus & asper

Sim modo, tunc anio: tunc vi: tunc ore valebã:

Nec mihi sese alius poterat componere pastor.

Fau. Nunc quoq; si rectus vultu gradiare supino.

Marius ex se Alter eris Marius raso ore videbere Carbo.

maie oppido For. Talia respondit sic obiurgatus Amyntas,

ante se p. p. p. Facto homini deus inuidit concessa voluptas

hang mltis Visa bonum nimis excellens & vota repressit

p. eff. mltis Legibus inuentis vt equi ligat ora capistro

ad p. p. p. Ne quocunq; libet flectat vestigia fessor.

ppis g. p. p. Quæ mea sit me cogit amor sententia fari,

in r. r. r. r. Liberaq; ora facit: qui non communicat vsum

ymb. p. p. Coniugis inuidus est liuorẽ excusat honestas

p. p. p. p. Introducta vsu longi liuoris iniquo.

clantati vlt. p. Nam dum q; s; sibi retinet sua gaudia nec vult

comp. fugant. Publica communis mos ac longæuus honestas

a & ma: p. p. p. Factus & hunc morem fecit dementia legem

Inuida res amor est res inuidiosa voluptas.

Tunc ego non audens hoïem contendere ptra

Amplius infano rediens ab amante recessi:

*Bar
reptu
p. p. p.
mi fi
p. p. p.
mi p.*

*1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100*

*1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100*

AEGLOGA TERTIA.

Cernis vt hic malus affectus - sic lumina mētē Fau.
Claudat - in errores vt sponte feramur apertos?
Cernis vt a summo liuentia nubila Baldo For.
Se agglomerent? orit grando - ne forte vagātes
Tempestatas deprehēdat oues - discedere tempus.

AEGLOGA TERTIA QVAE DICITVR
Amyntas de infani amoris exitu infœlici.

Colloquutores Faustus & Fortunatus.

i Lla hesterna ruēs Baldi de vertice grādo Fau.
Fortunate fuit nobis innoxia - diuis

Gratia - nostrarum quib⁹ est custodia frugum.

Sed veluti ex illis veniens ait Harculus oris

Veronensem agrum - pecudes - & ouilia sic est

Demolita : casae & pastoralia tecta

Sic euertit - vt agricolis spes nulla superfit.

Agricolis etenim pecus est substantia - & arua

His subiecta malis. grandi thesaurus in arca

Ciuius est : quem nulla queat ꝓtundere grādo.

Nulla pruina : gelu nullum - nullę aeris irę.

Nescio quis vētos - tempestatasq; gubernat - For.

Id scio - sed neq; si scio sat scio - sed tamē ausim

Dicere, quid? vita ne ideo mulctabor in ipsa?

*Aegloga hoc tertia
in filio apparet
fuit Amynti
pater roem amant
in filio et voluisti
in exam in corpore
de frum p. r. m. t. g. t.
om p. p. m. r. a. c. i. h.
p. t. q. d. n. f. m. i. d.
m. d. p. t. 7*

*Santa am h. q.
fam. l. t. a. t. b. g. et m.
h. t. a. t. e. d. o. m. i. n. i. p. o. a. &
v. t. p. l. y. t. b. e. f. i. l. i. o.
r. e. l. i. g. i. o. s. i. u. m. 7*

*Hieronymus
pater
Verona*

*f. p. p. i.
h. i. t.
f. i.
h. o.
i. m.*

BAPTISTAE MANTVANI.

Numina si(vt phibent) orbē moderant̄ ab alto
Extimo nil duros hominum curare labores.
Aspice quo tenuem victum sudore paramus,
Quot mala p grege - p natis - p cōiuge pastor
Fert miser. infestis æstate caloribus ardet,
Frigoribus riget hibernis - dormim⁹ ad imbrē
Cotibus in duris vel humi - contagia mille,
Mille premunt morbi pecudes - discrimina mille
Sollicitant / latro insidias intentat ouili,
Atq; lupus - milesq; lupo furacior omni.
Ut manus assiduo detrita incalluit vsu,
Squalluit os - barba obriguit - cutis aruit æstu,
Vna repentino rapit omnia turbine grando.
Hoc superi faciunt - quibus inclinamur ad aras,
Et quibus offerimus faculas - & cærea vota.
Nescio quæ pietas - & quæ clementia - tantis
Cladibus inuoluat pastores omnium egenos.

Fau. Fortunate - scelus nobis hæc omnia nostrum
Ingerit - ætherei sententia iudicis æqua est.

For. Quod scel⁹? an fuim⁹ Christi vitæ insidiati?

Fau Iurgia - furta - iræ - ven⁹ - & mendacia - rixæ.

For: Quid meruere boni? nec em̄ scel⁹ obruit oēs,

AEGLOGA TERTIA.

Et tamē vna omnes pariter pessundat Erynnis.

Hei nescis - male de superis sentire nefandū: Fau.

His igitur quæ scire nefas - nescire necesse est

Posthabitis - curas iterum repetam? Amyntē

Quas sum? experti - quas ignorare negatum est:

Res vulgaris amor - studiū commune iuuetē For.

Mœror & affectus aliꝝ de cardine mentem

Sæpe leuant - animo sermo venit æger ab ægro.

Intellecta licet pro re - pro tempore fari, Fau.

Sic habitus Cosmas sapiens: incognita nunq̃:

Fausse sapis - notos igit̃ repetamus amores. For.

Restat Amyntheos postrema in fata furores

Ducere - & in misero lachrymas impēdere casu.

Præteriens illac paruo post tempore - rursus

Insanire hominem video - & miserat? amantem

O iterum dixi mens inconsulta - veneno

Ebria fatali - populo iam fabula factus -

Non resipiscis adhuc: & adhuc in amore sepult?

Te ruis atq̃ tuos - pecus atq̃ mapalia tecum:

Vt quondam moriens rapuit secū om̃ia Sanson

Cum senio curuatus eris: si forte senectam

Fata tibi dederint: quis sustentabit inertem?

BAPTISTAE MANTVANI

Somnolentum · inopē · cum iam defecerit omne
Robur & ingenium. sensusq; recesserit omnis?
Hęc tibi cūcta feret · nisi mors peruenerit · ætas.
Esto domi · vigila · obserua : super omnia semp
Prospice quo tendas : & quo venisse dolendū est
Ire caue : discerne vias : hominemq; memento
Non ad delitias : non ad muliebria natum
Blandimenta : leui tam pernitiōsa iuente.
Ipse ego : cui pecudes : cui lac : cui caseus : egre
Vitam ago : tanta agros omnes inuasit egestas :
Tot duri rerum euentus incommoda passim
Tanta : tot aduersis : totus conuoluitur orbis.
Accipe rem non auditam : non tempore factam
Preterito : sed quam lux hęc mihi protulit ipsi.
Ut mos : autumnō pecudes crescente toto tondi.
Mane foro exposui lane venalia pondo
Sexaginta hodie : grande es conflare putabam :
Vix vitam gregis eduxi : vix pabula possum
Mercari hybernis niuib; : quo cætera pacto
Sit victura domus nondū mihi cōstat Amynta
Quisquis amat : dñe munuscula mittat oportet,
Tu vero : cui vix tecum fortuna reliquit :

AEGLOGA TERTIA.

Sub quo luce habitat sub quo pnoctat ægestas:
 Quid poteris cupideꝝ gratum donare puellæ?
 Mittere mala decem satis esse solebat amanti:
 Purpurei flores: & raptus ab arbore nidus:
 Gramen odoriferū: memini q̄ tempore magne
 Credebant̄ opes. ventū est a gramine ad aurum.
 Regia res amor est hac tempestate: recessit
 Mos vetus: & quedam mala lex inoleuit amādi:
 Talia suadenti toruo mihi rettulit ore:
 Si cupis optatam mihi: Fortunate: salutem
 Da quod amo: nostro hæc vna ē medicīa dolori
 Cetera quę memoras mihi sunt tormēta: reuelli
 Ex animo furor ista nequit: mea pectora imago
 Virginis obsedit: mecū est: mecū itq̄: reditq̄:
 Excubat: & dormit mecū: caput: ossa: medullas:
 Cor complexa: potest cum sola excedere vita:
 Ac veluti quotiens aliena ex arbore secto
 Surculis inferitur trunco-natura duorum
 Iungitur-& mixto coalescit corpore virga,
 Sic domineꝝ dilecta mihi se immerisit imago,
 Et fecit duo corda vnum-duo traxit in vnum
 Pectora-sensus inest nobis & spiritus idem

Comparo 3 ab arbor
 p̄cipua: quæ admodum
 in plantatione arbori
 tamq̄ altero trunco
 q̄ ad eo ratiſtat ſar
 arbori ratiſtat ſar
 et anima q̄ ſp̄ritu
 ratiſtat et ad 7 corp
 p̄ ſp̄ritu ſp̄ritu q̄ ſp̄ritu

BAPTISTAE MANTVANI

O me foelicem / si cum mea fata vocabunt
In gremio / dulciq; sinu / niueisq; lacertis
Saltē ania caput hoc languens abeunte iaceret.

Illa sua nobis morientia lumina dextra

Clauderet / & tristi fleret mea funera voce,

Siue ad foelices vadam post funera campos

Seu ferar ardentem rapidi phlegetōtis ad vnda:

Nec sine te foelix ero / nec tecum miser vnq;

O dryades / florumq; deę / nymphęq; decentes:

O nemorum Syluane pater / seruate precamur

Collibus in vestris / gelidisq; in vallibus / omne

Syluarum rurisq; decus / circumdate saltus

Sepibus: & prohibete pecus / ne floribus obsit,

Ista precor doming seruate in funera nostrę

Tunc omnis spargatur humus / redolētia ferta

Texite / quę circa tumulum / supraq; iacentem

Componantur heram / tristes ad busta puellę

Pierides aderunt / & lamentabile carmen

Ore canent madido / signataq; verba relinquēt

Ista sepulture relegenda nepotibus olim,

Hic tegitur virgo: cui nil: quin diua vocari

Debuerit, deerat: nisi dura fuisset amanti.

*de filio campos
supra intelligit et aut
supra longum in do in
ad usq; beatorum an
miseret
id.
igitur flumina inferat
quod quattuor su
de ad phlegeton
de rony hic arbor
a m. op. car. ista*

*indes missi diti
puro moti quing
habrappi fides*

*Bally de
plura in
fanti
pina*

*Charybdis locus in mari inter Scyllam et Caribidem
nam a repentino in angustis et igne fit fluctus gurgis Et
interiptione q* **AEGLOGA TERTIA.** *und' collatio Om: 2 & Ri: V
vomit rotas pira fere
de aquab. Sini: in T.
Quid rapax haurit
mont' Charybdis
(Enti:)
Scylla p'hibet f'ung
in rhan. Sini: in
Charybdis. Sini: in
vari Charybdis)*

Garyb **O virgo si te tantus consumeret ardor:**
duo vi **Per centum scyllas ad te: per mille charybdes**
tula ra **Trenarem laturus opem: tu saevior hydra**
parri **Me fugis: at culpæ nihil est in virgîe: nam me**
ma ab **Nescit adhuc: si sciret enim succurreret ultro:**
trouli **Nec puto sub miti tam ferrea pectora vultu,**
ma ab **Signa tamen vultus fallacia: sub cute molli**
trouli **Mens fera, sub blâda sunt corda immania frõte.**
ma ab **Alloquar: & faciam nostros intelligat ignes,**
ex p'ri **Si tamen illa meos vultus auerterit: ibunt**
ta 4) **In lachrymas oculi: triste in suspiria pectus:**
Oderit illa licet semper: fugiatq; sequentem,
Ista tamen quocunq; ferar me cura sequetur.
Ite procul medicę: non sum sanabilis: artes:
Ite pcul magico q (quod nec credere dignũ est)
Carminē pallentes animas reuocatis ab orco:
Ite procul vanis precibus qui flectere diuos
Creditis: aduersum est: & inexorabile cœlum:
Me rapit impatiens furor: & iuuat ire per altos
Soliuagum montes: per lustra ignota ferarum
Talia iactantem verbis conabar amicis
Flectere - sed vulnus nihil insanabile curat.

G

*el
a m
li
ia*



BAPTISTAE MANTVANI.

Illum per compos nox intempesta silentes
Illum exorta dies inter dumeta videbat
Insomnem semper: raro syluestria poma
Carpentem & potu contentum simplicis vnde.
Post longos gemitus: exhaustaꝑ lumina fletu
Assiduo: post lamenta & conuulsa frequenti
Pectora singultu: moriens finiuit amores.
Exanimū corpus tumuli sine honore relictum
Nocturne absumpsere fereꝑ, volucresꝑ diurneꝑ

Fau. Heu funesta lues: fatalis machina passim

Corda venenatis penetrans humana sagittis,
Aequiparans hominē pecudi: que pocula Circeꝑ
Quæ peiora vnq̄ potuit dare philtora Calipso?
Quæ stix: q̄ phlegetō grauior? q̄ maior erynnīs?
O stulti quicunq̄ deum dixistis amorem:
Num natura nocens deus est? vbicunq̄ locorū
Sit deus: est homini clemens - innoxius - equus.

For. Heu miseranda puer tenera sublata iuuenta,
Quæ tibi nascenti luxerunt sydera? quæ tam
Noxia pars cœli est - vt te nil tale merentem
Leserit - & primis infortunarit ab annis?
Nec tamen omnino cœlum tibi defuit: omne

AEGLOGA TERTIA. *fr. 1*

Carmē & argutis quicquid modulamur auenis

Doctus eras nisi te mors immatura tulisset,

Dignus eras hederis dignus Parnasidelauro.

Nec melius cecinit pugnas ac tristia bella

Hordea & agrorum cultus & pascua noster

Tityrus a magno tantum dilectus Alexi,

Nanq̄ tui præcox animi sollertia nobis

Cognita iam pridem magnam producere frugē

Cœperat: & specimen tuleras virtutis & artis

Non vulgare tuæ poteras iam gloria dici

Ruris & ætatis decus indelebile nostrę

Te Padus & noster lugubri Mintius ore

Cum nymphis fleuere suis vt Thratius Hebr̄

Orphea te tristes ouium fleuere magistri,

Vt Daphnim luxisse ferunt te pascua & agri

Vndiq̄ & audita est totis querimonia campis.

Spargite pastores tumulum redolentib̄ herbis

Atq̄ sacerdotum cantus ac thura quotannis

Ducite & æternam requiem cantate poetæ.

Tu tamē arua tenes patriæ melioris & altū

Incolis elysium nos hic te flemus Amynta.

Flendum hodie nobis fuerat nā tristia nocte For.

Tandem a nubibus tri C ii

*Orpheus
3. p. 110
Theolog
et poet
suo tpe
fandit
f. 110
p. 110
ut in
dicitur
a frat
Eru
negot
rante
ab imp
remorant
imp
quinta*

*Om 3 d. arti
Sapa frastq̄ hya
mant sedoying opho
Tactaricq̄ larg tng
undq̄ hali
Om ii me
Thelipng natib̄
paga piquita dunt*

Fau.

BAPTISTAE MANTVANI.

Nescio quæ mœstis cernebam somnia formis.
Sed iã vesper ^{illa vesper} adest & sol se in nube recondens
Dum cadit agricolis vicinos nunciat imbres,
Cogere & ad caulas pecudes conuertere temp⁹.

AEGLOGA QVARTA QVAE DICITUR
Alphus De natura mulierum.

Colloquutores Alphus & Ianus.

*Haec Aegloga quarta:
describit poeta apud
michi ad fructus
comprehens ab urbe
tate rursus &
pauca: qui amore
nulli nisi captus
dat: qto fabula:
at: apprensus infelix
tunc esse: quid
amand blandis:
morsu: iunius ra
ndt. nam pr camp
on. Iam Calamoy
infelix ab fortis
magnum vry
scrip M*

i Ane cap⁹ (video) macer est tu⁹ / esse solebat

Acer: & elatis in coelum cornibus ire:

Nunc deiectus humi flaccis piger aurib⁹ herbã

Olfacit: & summis attingit gramina labris.

Ia. Languet: & ex isto languore facetia surgit:

Quæ: quotiês memini - risum ciet: edita nõdũ e:

Edita cum fuerit tot⁹ mirabitur orbis.

Al. Iane soles narrare sales lepidissime: & ore

Suauiloquo: dic ergo tuus cur langueat hircus.

Ia. Res nõ ficta (deus testis) sed facta recenter

At dulce id facinus non est narrabile gratis:

Quid precij sperare licet? quæ dona reporto?

Al. Iane vbi congeffit nidos Philomena docebo.

Ia. Qui leuiter spondet promisso eludit inani

Al. Qui non credit inops fidei sed pignore tutũ

AEGLOGA QVARTA.

Te faciam: duo tela mea ^{arripe} deprome pharetra.

Incipiam: Nymphę Parnasides ora mouete: Ia.

Et memorate mei dira infortunia capri,

Ac Philomeneos Alpheo concedite nidos.

Conductus mercede puer p̄fectus ouili

Affidue pascebat oues caprum atq; capellas.

Seruitium nobis pueri fuit vtile donec

Virgine cōspecta, quę tum huc veniebat aquatū

Tabuit ex illo vecors iam tempore factus,

Frigidius curare gregem, contemnere ^{uic} caulas

Cœpit, & exhausto ^{p̄dri} subuertere cuncta ^{ḡp̄to} cerebro,

Cum sopitus erat, poterat vigil esse videri.

^{p̄d̄ manu legbat.} Nugabatur em̄, quando vigilabat inertī

Corporis offitio, voluebat somnia mente.

Hunc ergo in saltu ludens per cornua caprum ^{in palma rebi p̄uolens fieri 7 id ḡm̄ b̄sp̄arū}

Viminibus validis inter dumeta ligarat.

Quarta dies hodie, tentans an vincula possit

Vincere ceruice, ac p̄duro robore frontis.

Quæsitum interea nidos nemus omne pererrat ^{vagat}

^{herodas origines} Corda subit virgo, dilecta recogitat ora, ^{fanem}

^{i d̄ba q̄m̄dam lat̄it̄a} Ora, sinus, & quę fari pudor, omnia voluit.

Lux fugit interea, capri redit immemor, alta

BAPTISTAE MANTVANI.

Nocte recordat⁹ surgit/pavidusq; per vmb^{ra}s

Dum gradit⁹/ruit in foueam-que frōde ^{salu}saligna

Captandis obducta feris/& stramine sicco/

Instar erat putei - fundo irremeabilis alto.

Est caper in vinclis - puer est in carcere - pastor

Nullus oues curat. iam tertia luxerat hora:

Mirror - oues ^{uinculo}refero ac nūero - caprūq; requirēs

Obstupeo: puerum clamo: ^{capra}magalia lustro:

Vera loquar: magicis ne forte liquorib⁹ vinct⁹

Extimui: ascenso ^{in pro}migrasset in aera capro.

Namq; striges tali: fama est: ope nocte vagātes

Ad quēdam longinqua procul conuiuia ferri.

Attonitus tandem pecudes ad pascua duco

Dūq; ^{per}pedū meditās subeo nem⁹: ecce p vmb^{ra}s

Ecce procul caper in dumis strepit: atq; reluctās

Cornib⁹ aduersis contra sua vincula pugnat.

Terruit incautum subito feralis imago:

Et nil tale ^{expulsi}ratum: firmato pectore tandem

Nosco anial: subiensq; rubos seco vincula rūca

Sero domū rediens: video per pascua longe

Turbam exultantem risu iuueniliter alto:

Vt prope constitim⁹: meq; agnouere: salutant:

*Et fugit mortui animi
dum a fovea per diti
huc pro innotatibus
pascuit. qz et hinc
tantisq; pascua
atq; hoc magno re
mali affici dicit*

*Quoniam pascua rura
pascua in diti. Rurpis
pascua est, pascua
ro ad dimitta qz
linda. pascua*

*P. C.
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua
pascua*

AEGLOGA QVARTA.

Et tuus ecce aiunt puer hico Iane: luporum

Erutuse foueis: dū nocte pambulat agros

Incidit in casses, & sic inuentus vterq̄

Et caper & pastor: caper hęc incōmoda passus

Languet adhuc: puer imprudēs ifanior hirco ē.

Virgo supbiuit mox vt se audiuit amari:

Et pueri simulans curā ignorare: pudorem

Fingit: vt ad formā faciat pudor: ora sinumq̄

Ornat: & in terram versis incedit ocellis

Callida vulpina rē simplicitate gubernat.

Hęc studia: hī casses hęc sunt mulierib⁹ arma

Ille sua sperans Galathea aliquando potiri,

Contempta mercede suos sectatur amores.

Propterea plaustro-stiua: bobusq̄ relictis

Ad pastoris opus redeo / subiecta furori

Ista iuuentutis leuitas rura omnia vexat.

Qđ nequit īgeniū casus facit o stupor: o fors AL

Ingeniosa: o res risu celebranda bimestri.

Iane fides seruāda: tibi Philomena laborat.

Sed qđ tam vafro memoras de virginis astu:

Rettulit in mentem quę psallere sæpe solebat

Carmina fœmineis olim de fraudibus Vmber

Cassus is lapidus f^o
Lindis in raper f^o
pitta miss. f^o Cass-
id. f^o Galicany.

Inclinat
Dumtirk
vokre in sed.

Non fatibor in d^o
Balkstia timibat Nir
ppis libertat erat nit
ma p^omb.

P Oala
fiam
amov
quillo
infillg
et: sp
tato v
only q
pa
A gloga
sunt p
amari
p^omb.

omov mensur

eta p^omb
indid

Brigomib T^ophing
p^omb
n^omb.

BAPTISTAE MANTVANI.

Improba: ^{rapula} auara: rapax: ^{capula} q̄rula: iuida: cred̄sa mēa

Impatiēs: onerosa: bibax: tēeraria: mordax (dax

Ambitiosa: leuis: maga: lena: superstitiosa:

Desidiosa: vorax-ganeę studiofa-palatūm

Docta-salax-petulans & dedita molliciei:

Dedita blanditijs: curandæ dedita formæ

Irae odijq̄ tenax-in idonea tempora differt

Vliscendi animos: infida-ingrata-maligna:

Impetuosa-audax-fera-litigiosa: rebellis.

Exprobrat-excusat tragica sua crimina voce.

Murmurat: accendit rixas: nil foedera pendit.

Ridet amicitias: curat sua commoda tantum:

Ludit: adulatur: defert sale mordet amaro:

Seminat in vulgus nugas: auditaq̄ lingua

Auget: & ex humili tumulo producit olympum

Dissimulat-simulat-doctissima fingere causas

Ordiriq̄ dolos-fraudicq̄ accommodat ora

Ora omnes facili casus imitantia motu:

Non potes insidias euadere-non potes astum

Vincere-tantę artes: follertia tanta nocendi.

Et quāq̄ videas oculis presentibus-audet

Excusare nefas-potis est eludere sensus

Questa pilagros Et p... partes corpora gran thoro.

AEGLOGA QVARTA.

diligentia
Sedulitate animi nihil est quod credere possis.
Et nihil est quod non si vult te credere cogat
His facient exempla fidē quæ crimina non sunt
Fœminea tentata manu? dedit hostibus arcem
Decepta ornatu brachij Tarpeia sinistri.
Sæuñt in natos manibus Mœdea cruentis.

*Ex ex
4. 2. 2. 5.*

Helena
Tindaris Aegeas oneravit nauibus vndas.
na ty
Seylla hostem sequitur patri furata capillum.
8. 2. 1. 1.
Fratrem Biblis amat, subijcit se Mirrha parēti
putatna
Concubitus nati longeva Semiramis ardet.
ad lida
Causa necis vati coniunx fuit Amphiarao.
luni
Occidere viros nocturnis Bellides armis.
gripur
Orphea membratim Cicones secuere poetam
Cognita luxuriæ petulantia Pasiphae
Phœdra pudicitia contra crudeliter ausa est.
Decepit iudea virum Rebecca suamq̃
Progeniem: velans hircino guttura tergo.
Porrigit Alcide coniunx fatale venenum.
Decipit Hippodame patrem, Lauinia Troes
Implicat ancipiti bello, Briseis Achillem
Depulit e castris, demens Chriseide factus
Fulminat Atrides: & sentit Apollinis iras.

*Ter:
Hilva
Cyprom ex Carica
dunge*

*span 7 Jacob
fly Haar
Koy quent
Jacob*

*da Janus
italij d'opofata
m. 10.*



BAPTISTAE MANTVANI.

Eua genus nostrum foelicibus expulit aruis.

Credite pastores: per rustica numina iuro:

Pascua si gregibus vestris innoxia vultis,

Si vobis ouium cura est: si deniq; vobis

Grata quies: pax: vita: leues prohibete puellas

Pellanturq; procul vestris ab ouilibus omnes

^{de quibus scribitur in Eua} Thestylis & Phyllis: Galathea: Neera: Licoris

Dicite que tristem mulier descendit ad orcum

Et redijt, potuit: si non malefana fuisset:

Erudice reuehi per quas descenderat ymbra.

Rapta sequi renuit fessam Proserpina matrem.

At pius Eneas redijt: remeavit & Orpheus:

Maximus Alcides: & Theseus: & duo fratres

^{raptoe} Vnusequis: ^{pallus} alius pugnis bonus atq; palestra:

Et noster deus: vnde salus & vita resurgit.

Hæc sunt pastores: hæc sunt mysteria vobis

Aduertenda: animi fugiunt obscena viriles,

Fœmineas loca delectant infamia mentes.

Vt semel in scopulos vento contortus & vnda

Nauta: scit in cautis monstrare pericula nautis,

Sic senior longo factus prudentior usu

Præteritos meminit casus: aperitq; futuri

AEGLOGA QVARTA,

Temporis euentus · viteq; pericula monstrat.

Si fugiunt aquilam ^{animo regni} Fulicē / si retia cerui ·

Si agna lupum · si dāma canē · muliebria cur nō

Blandimenta fugis tantum tibi noxia pastor ?

Est in eis pietas erœodili · astutia hyenę.

Cum flet & appellat te blandius · infidiatur.

Fœmineos pastor fugito (sunt retia) vultus,

Non animis : non virtuti : non viribus vllis

Fidito · non clypeo · cuius munimine Perseus ^{f. 9} ^{7 Danais}

Vidit saxificę colubros impune Medusæ

Monstra peremerunt multi · domuere gigantes

Euertere vrbes · legem imposuere marinis

Fluctibus · impetui fluuiorum & montib; aspr;

Sacra coronarunt multos certamina · sed qui

Cuncta subegerunt · sunt a muliere subacti.

Rex qui pastor erat · funda spolioq; leonis

Inclytus · & natus qui templa Sionia fecit

Primus · & excellens inuicto robore Sanson

Fœmineū subiere iugum · minus officit ignis,

Saxa min; rōphea min; min; hasta : min; mors

Nec formę contenta suę splendore · decorem

Auget mille modis mulier · frontem ligat auro

D

BAPTISTAE MANTVANI.

Purpurat arte genas & collocat arte capillos,
Arte regit gressus & lumina temperat arte,
Currit vt in latebras ludens perducatur amantem
Vult dare sed cupiens simplex & honesta videri
Denegat & pugnat sed vult super omnia vinci.
Foemina ceciacō (res mira) simillima vento est:
Qui trahit expellens mendaci nubila flatu:
Quisquis es expertus moneo tentare recusa
Dum licet hic fragilis quot habet fastidia sexus?
Immundum natura animal sed queritur arte
Mundicies id luce opus est ea somnia nocte,
Deglabrat: lauat & pingit: striat: vngit: & ornat:
Tota dolus: tota ars: tota histrio: tota venenū:
Consilio speculi gerit omnia labra mouere
Discit, & inspecto vultum componere vitro
Discit, blandiri: discit ridere: iocari:
Incedens humeros discit vibrare, natesq;
Quid sibi vult nudū pectus? quid aperta superne
Rimula: quę bifidam deducit in vbera vallem?
Nempe nihil nisi quo virus penetrabile sensū
Plus premat: & stygię rapiant precordia flāme
Hi iuuenū scopuli: syrtes: scyllę atq; charybdes

AEGLOGA QVARTA.

Hę immūde phinei volucres / quę ventre soluto
Proluise foeda thalamos / cœnacula : mensas,
Cōpita : tēpla : vias : agros : mare : flumina mōtes,
Incestare solent : hę sunt Phœreynides ore
Mōstrifico extremis Libyæ quę in finib⁹ olim
Aspectu mutare homines in faxa solebant.
Carmina doctiloqui cursim recitauim⁹ Vmbri
Quę si visa tibi nimium prolixa / memento
Ipsius id rei vitium : non carminis esse :
Nō longū est carmē : mulierū amētia longa est.

O memorāde senex : quo se vet⁹ Vmbria tm̄ Ianus
Iactat / & ipse tuæ Tyberis conterminus vrbi.
Martia non ab re tantum te Roma vocabat,
Ipsa tuas artes & non triuialia norat
Carmina : te vita functum fleuere latine
Naiades & Graię / tua molliter ossa quiescant
Semp : & in summo mens aurea viuat olympos.

AEGLOGA QVINTA QVAE DICI tur Candidus de consuetudine diuitum erga poetas.

Colloquutores Syluanus & Candidus.

c Andide nobiscū pecudes aliquādo solebas Syl.

D ij

BAPTISTAE MANTVANI.

Pascere: & his gelidis calamos inflare sub umbræ
Et miscere fales simul: & certare palestra,
Nunc autem quasi pastores & rura perofus
Pascua sopito fugis & trahis ocia cantu.

Can. Vos quibus est res ampla domi quibus vbera vacæ
Plena ferunt quibus alba greges multatralia complent
Cymbia lacte niuent & pinguia prædia fumant
Carmina laudatis si quid concinnius exit
Plauditis ac læti placidas extenditis aures
Pro numeris vanas laudes & inania verba
Redditis interea pastor fitit esurit alget.

Syl. Nonne potes curare greges & dicere versus
Cum vacat: & positis vitam traducere curis?

Can. Oem opaz gregibus pastorem impedere oportet
Ire redire lupos arcere / mapalia sepe
Cingere / mercari paleas & pabula victum
Querere / nil superest oculi / laudabile carmen
Omnem operam totumque caput Syluane requirit,
Grande utrumque opus est & nostris viribus impar
Cum cecini sitio / sitienti pocula nemo
Porrigit / irrident alij / tibi penula dicunt
Candide trita / genu nudum / riget hispida barba:

AEGLOGA QVINTA,

Iam fyluę implumes/ & hyems in montib⁹ albet.
Iraſcor/ doleo/ indignor / fert omnia victus,
Lanitium- foetusq; mares - nō vendimus agnas,
Sed quia lac paſcūt premitur nihil- vbera ſiccāt
Poenitet ingenij ſi quid mihi - poenitet artis,
Poenitet & vitæ- poſtq̄ mihi nulla ſecundant
Extot ſyderibus quot ſunt in nocte ſerena
Haftenus: vt noſti: gratis cantauim⁹: ætas
Indiga paucoꝝ merces fuit: altera longe
Conditio ē ſenij: quod nūc ſubit omniū egenos
Reddit: & extinctis lucri ſpem viribus aufert:
Mox erit vtendū partis: modo querere temp⁹.
En formica breuis: ſed prouida beſtia: condit
In brumā noua farra cauis æſtate latebris:
Neue renaſcantnr fruges ſecat ore ſepultas.

Scire Genethliacos fatalia ſydera dicunt: Syl.

Hi ſub Mercurio vates: & ſub Ioue reges
Magnatesq; locant: iſtis dat Iuppiter aurum
Atq; magiſtratus: dat Maię filius illis
Ingenium: linguam, citharas: & carminis artē:
Hęc tua fors: quid queris opes? deus oīa in oēs
Diuidit - vt melius nobis videt eſſe futurum/

D iij

BAPTISTAE MANTVANI.

Sorte tua contentus abi sine cetera nobis,

Can. Sūt tibi diuitiꝝ mihi carmina - qđ petis ergo
Carmē? & inuadis partes Syluane alienas?

Syl. Non tibi surripio carmē nec Apollinis arma
Sed dare dulcisonis aures concentibus opto.

Can. Si gaudere meis igitur concentibus optas.
Nos gaudere tuis opibus Syluane decorum est

Syl. Ille meis opibus gaudet qui diligit-odit
Inuidus: atq; anio bona fert aliena molesto.

Can. Sic quoq; tu nostris absens gaudere camenis
Sat potes: hæc artis sat sint tibi gaudia nostrę
Carmina sunt auris conuiuia - caseus oris:
Si cupis auditu - fac nos gaudere palato
Hoc amor - hoc pietas: hoc vult deus: oĩa nō dat
Omnibus: vt nemo sibi sit fatis - indigeatq;
Alter ope alterius - quę res coniungit in vnum
Omne genus: Gallos: Mauros: Italos: & Iberos
Sydera iungamus: facito mihi Iuppiter adsit:
Et tibi Mercurius noster dabit omnia faxo:
Pileolū: virgā: citharas - nodum Herculis: alas,

Syl. Vana superuacuis inculcas plurima verbis.

Can. Vana inquis - quędamna tuis inferre videtur
Diuitijs: si vis nostras audire cemenas

AEGLOGA QVINTA:

Erue sopitam de sollicitudine mentem
Vult hilares animos, tranquillaq; pectora carmē.
Torpeo: vt esuriem patiens & frigora miluus:
Iamdudum squarrosa cutis: situs occupat ora:
Nec pecus in stabulis: nec in agro farra: nec aures
In oculis: & vis positus me viuere curis?
Non facit ad nostros talis medicina dolores.
Fac alacres: tege: pasce: graui succurre senectae
Inuenies promptum versu: & cantare paratum:
Plena domus curas abigit: cellaria plena,
Plena penus: pleniq; cadi pleneq; lagenae
Horrea plena: greges leti: grauis aere crumena:
Tunc iuuat hybernos noctu vigilare decēbres
Ante focum: & cineri ludos in arare bacillo:
Torrere & tepidis tostas operire fauillis
Castaneas: plenoq; sitim restringere vitro:
Fabellasq; inter nentes ridere puellas.
Tityrus: vt fama est: sub Mœcenate vetusto
Rura: boues & agros & maria bella canebat
Altius: & magno pulsabat sidera cantu,
Eloquium fortuna dabat: nos debile vulgus
Pannosos: macie affectos: farragine pastos:

BAPTISTAE MANTVANI

Aoniæ fugiunt musæ: contemnit Apollo:

Syl. Si sperata mihi dederit fortuna quod opto
Candide: presenti te sollicitudine soluam.

Can. O vtinam Syluane foret tibi tanta voluntas
Quanta est hac etiam tibi tempestate facultas:
Non ego diuitias Cosmi: non serica posco
Pallia: non Tyrias chlamides: nō prādia regū:
Non patinā Aesopi fameo: clipeumque Mineræ
Nil opus est regis larib⁹: cui ferrea nomen
Tradidit: aut si mens non fallitur: ænea barba.
Hęc me iam pridē memini didicisse sub Umbro
Postulo vestitū: peto victū sub lare paruo
Certior istud opis toti non de fore vitæ.
Sint mihi Pythagorę mensę: Codricę supellex
Sæpe aliosq; spem dederit inuenimus: ore
Magnificos / sed re modicos / tibi fidimus vni
Tu mihi si fueris mendax: præciditur omnis
Spes: vt solstitio fiam Philomena reuerso
Mutus & elinguis: suspendere postibus arma
Tempus erit: clausoq; abigi spectacula circo.

Syl. Cādide vidisti Rhomā: sanctiq; senatus
Pontifices: vbi tot vates: vbi copia rerum

AEGLOGA QVINTA.

Tantarum? facile est illis ditescere campis.

Deciperis me velle putans ditescere vesci Can.

Et lupus omne animal crudis existimat escis

Tuq; putas alios quo tu pede claudere passum.

Non ego ditari cupio / sed viuere paruo /

Fac habeam tenuem sine sollicitudine victum

Hoc contentus eam / Romana palatia vidi.

Sed quid Roma putas mihi proderit o Syluane?

Occidit Augustus nunq; rediturus ab orco

Si quid Roma dabit: nugas dabit: accipit aux

Verba dat: heu Romę nūc sola pecunia regnat:

Exilium virtus patitur / sperare iubemur

Vndiq; & in toto vates spe pascimur orbe.

Dic pugnas: dic gesta virū / dic prelia regum, Syl.

Vertere ad hos q; scepra tenent / q; regna guber

Inuenies q; te de fordibus eruat istis. (nant

Inueniam qui me derideat & subsannet. Can.

Tempestate ista reuerentia tanta poesi.

Quanta lupanari: quid me Syluane laceffis?

Non decet obscenis vatem prorūpere verbis Syl.

Non possum non vera loqui / si vera taceri Can.

Forte velis, leuibus me parce laceffere dictis.

BAPTISTAE MANTVANI.

Syl Vtile consilium præstare / laceffere non est.
Can. Consilij locuples ego - sed pauperrimus auri,
Qui pugnas / qui gesta virum / qui prælia regū
Dicet inops vates: cui nec quo fistula possit
Aptius incidi / fieriq; foramina - cūter.
Aspice vt excussis laxata manubrīa clavis,
Vt dentata acies - veteriq; simillima ferre,
Hoc leue / sed mēsa graue & intolerabile damnū
Vtile consilium firmat / sed inutile mentem
Frangit / & extenuat vires - animūq; retundit.
Magnates dare parua pudet: dare magna recusāt
Adde q; & nostri curant ita carmina reges,
Vt frondes aquilo - mare libs: vineta pruinae,
Ipsi ad delicias reges & ad ocia versi,
Qd' celebrāt laudari optāt - hinc carmīa manāt
Perdita de studio Veneris - de scurrilitate,
Deganea: de segnitie: de infamibus actis
Quę castum capitale nefas celebrare poetam.
Atqui dura manu gesserunt bella potenti
Fortiter vtentes ferro - non molliter auro,
Dilexere graues musas: heroica facta
Qui faciunt reges - heroica carmina laudant.

AEGLOGA QVINTA

Vt cessere viri fortes: & mascula virtus,
Dicendum altiloqui nihil inuenere poetæ,
Occidit ingenium vatum: ruit alta poesis.
At si forte aliquis regum gerit aspera bella:
Et decus armorū studijs - belloq; parauit:
Nil genus externum venturaq; sæcula curat,
Laude suæ gentis satur - & præsentibus annis
Barbar⁹ est - neq; carmē amat: vel auar⁹ in auro
Mergit - atq; Midæ curis flagrantibus ardet.
Est & apud reges: rudis: inuida: rustica turba,
Mimus - adulator: leno: assentator: adulter:
Histrion: scurra: quibus virt⁹ odiosa, poetas
Mille modis abigunt - vt quādo cadauera coruū
Inuenere: fugant alias volucresq; ferasq;
Sunt etiam vates quidam sine lege petulci
Qui sine lege aliti: sine præceptoribus: audent
Quicquid amant reges: & amant infamiam solū/
Scribere / nam vates etiam dementia vexat.
Hi se nescio qua mentis leuitate poetas
Esse volunt: postq; triuialibus ora cicutis
Applicuere / sibi applaudunt - sua carmina iactāt
Insulsi: illepidi: indociles: improuidi: inepti.

BAPTISTAE MANTVANI

Qui solet his vacuas præbere ambagibus aures

Id vitium commune putat/doctisq; resistit

Vatibus: a vero indoctus discernere falsum.

Syl. Cædite p̄ superos: p̄ olympica numina iuro

Me tibi (si venti veniant ad vela secundi)

Laturum auxilium/meliora in tempora viue.

Nec paulisper adhuc mecum sperare recusa.

Can. Si mihi sic optas/tibi sit Syluane quod optas

Syl. Opto equidem: dictūq; fides nō sera sequet̄

Can. Vade malis auibus/nunq̄ rediturus auare

Et facias subito quicquid tractaueris aurum

More Midæ: quando virtus tibi vilior auro.

AEGLOGA SEXTA QVAE DICITVR

Cornix De disceptatione Rusticorum

& Ciuium.

Colloquutores Cornix & Fulica.

Cor. n Ingit hyems: mugit boreas: a culmīe pēdet

Styria, depositis bobus requiescit arator:

Dormit humus: clauso pastor tunicatus ouili

Cessat iners: sedet ante focum fumosa Neera

Atq; polenta coquit: prius intolerabilis æstas

Nunc laudatur: hyems est laudata molesto

Displicet: optatum damnat presentia frigus.

AEGLOGA SEXTA.

Omne bonū presens min⁹ est : sperata vident̄ Fu.

Magna : velut maius reddit distantia lumen.

Delicias habet om̄e suas & gaudia tempus. Cor:

Aspice vt impexi tritaq; in veste ligati

Cede suum pueri exultant : inflatur in vtrem

Immissis vesica fabis : sonat & micat acta

Nūc pede : nūc cubito : stricto nūc obuia pugno

Si cadit attollunt cursu labor atq; recurso

Brumam abigit : glaciale gelu pila rustica vincit

Nos tamen hic melius tepido sub stramine foti

Trāsigimus tempus dum lac coit igne recoctū.

Pauperiē declarat hyems : improuida certe Fu.

Turba sumus iuuenes . securi æstate vagamur

Immemores hyemis / nostrū es tibi cinis om̄e ē,

Vt redit e Scythia boreas . nidofq; volucrum

Fronibus ostendit nudata cadentibus arbor :

Frigemus nudi scapulas . dorsum . ilia . plantas.

Stultitiam declarat hyems . sapientius vrbes

Congeriē nummū accumulānt . & ad ilia vulpes

Melotasq; trahunt . maculosaq; tergora lyncis.

Desipiunt omnes . nec nos in crimine soli,

Immo ipsos vexat grauior dementia ciues

E

Cor.

*Quid lyncis Barchi can
et qing are lyncis. Et q
vixit si qd dicitur quid lyncis can
Barchi*

*Lyne et qd dicitur est
mala
ut pangs. q lupo
fity in: lyncis qd*

BAPTISTAE MANTVANI.

- Verum illis mater: nobis fortuna nouerca:
Nos premit: infœlix fors est dementia - fac sim
Fortunatus: ero locuples: ero primus in vrbe:
Audiar: assurgent omnes: me vertice nudo
Vulgus adorabit: me plebs: me consulet omnis
Turba: magistratus etiã populusq; patresq;
Fu. O Cornix Cornix non est fortuna: sed ipse
Quo sapiunt homines animus: fortuna potentē
Non facit: immo de^o: causã recitabat Amyntas
Cor. Est fortūa de^o. sed quid recitarit Amyntas
Dic precor in causis erat ingeniosus & acer:
Ante tamen paulum pecus & præsepia vise.
Vade: redi: calor est post frigora dulcior: ito.
Fu. Attingit nix alta genu: vix tecta resistunt
Tanto oneri: sublimis apex in vertice furni
Pyramidem fecit: metaq; assurgit acuta.
Cor. Da pecori cordū: stipulisq; foramiã claude
Si paries hiat: & rediens letamine muni
Limina: nulla gregi grauior q̄ frigora pestis.
Iam ne ades? oh q̄nã hæc solito pperãtia maior:
Fu. Sollicitū me reddit hyems in frigore & igni:
Maxima strennuitas: foeno recubare calenti

AEGLOGA SEXTA.

Abcondiꝫ cauo accubitu post frigora: dulce ē.

Incipe & enarra discrimina ruris & vrbis Cor.

Hoc igitur tantum ruris discrimen & vrbis Fu.

Taliter exortum noster recitabat Amyntas.

Principio rerum/primaꝫ ab origine mundi

Cum muliere marem sociali fœdere iungens

Cœli opifex (sic nanꝫ deũ appellabat Amyntas

Nomen adhuc teneo) natos producere iussit,

Atꝫ modum docuit fieri quo pignora possent.

Accinxere operi mandata fideliter implent:

Sicꝫ vtinam de pomi esu seruata fuissent:

Fœmina fit mater/puerum parit atꝫ puellam:

Atꝫ puerperio simili fœcunda quotannis

Auxit in immensum generis primordia nostri.

Post tria lustra deus redijt: dum pignora pectit

Fœmina ꝑspiciens venientem a limine vidit:

Adam aberat /securus oues pascebat: adulter

Nullus adhuc suspectus erat: sed multiplicatis

Connubijs fraudata fides sine cornibus hirci

Facti: ꝫ Zelotipo coniunx suspecta marito:

Nam que quisꝫ facit: fieri sibi furta veretur.

Erubuit mater nimiꝫ libidinis ingens

E ij

BAPTISTAE MANTVANI.

Indicium rata tot natos abscondere quosdam
Accelerat: fœno sepelit: paleisq; recondit.
Iamq; lares deus ingressus: saluere penates
Iussit-& huc dixit mulier tua pignora profer.
Fœmina maiores natu procedere mandat.
His deus arrisit-velut arridere solemus
Exiguus auium pullis- paruisue catellis,
Et primo letatus ait cape regia sceptrâ
Rexeris-ac ferrum & belli dedit arma secundo
Et dux inquit eris, fasces populiq; secures
Protulit-& vites-& pila insignia Romæ
Iamq; magistratus celebres partitus in omnem
Progeniem: hūanos tacitus voluebat honores.
Interea mater: rebus gauisa secundis
Euolat ad caulas-& quos absconderat vitro
Protulit: hæc dicēs nostri quoq; pignora vētr̄s,
Hos aliquo pater omnipotens dignabere dono.
Setosum albebat paleis caput: hæserat armis
Stramen -& antiquis quę pendet aranea tectis:
Non arrisit eis-sed tristi turbidus ore:
Vos fœnū: terrā: & stipulas: deus inquit oletis
Vester erit stimulus/vester ligo/pastina vestra:

AEGLOGA SEXTA.

Vester erit vomer: iuga vestra: agrestia vestra
Omnia: aratores eritis: pecorumque magistri,
Fœnifecę: solifossores: nautę atque bubulci.

Sed tamen ex vobis quosdam donabimus vrbe
Qui sint fartores: lanę: lixę: artocopię

Et genus hoc alij: soliti fordescere semper:

Sudate: & toto seruite prioribus æuo

Taliter omnipotens fatus repetiuit olympum

Sic factum est seruile genus: sic ruris & vrbis

Inductum discrimen ait Mantous Amyntas.

Mirabar: si quid recti dixisset Amyntas. Cor.

Ciuis erat: semper nobis urbana iuuentus/

Cui nihil est præter stulta hæc commenta negoci

Ludit: in agrestes semper iaculantur: & vrbis

Talia garrulitas: & vaniloquentia fingit.

At neque de superis pudet has componere nugas:

Iste iocus manifesta gerit conuitia secum

Sed tu tam rudis es: tam pleno inflatus omaso:

Vt neque perpendas isto te scommate carpi.

Nos quoque paulisper mentem extendam ad vrbis

Stulticiam: ne forte putes sapientius illos

Viuere / qui splendent auro / qui murice fulgent.

E iij

BAPTISTAE MANTVANI.

His oculis vidi tunicis plerisque superbis
Vestiri atque foro regali incedere gressu,
Quos secreta fames premit atque domestica egestas
Stultius his certe nihil est - opulentia ficta -
Paupertas - & segnities - & inertia vitæ
Vera - quid est aliud quam desipientia vera?
Vidi etiam patres (o rem indignam atque nefandam)
Dum segnes dormire volunt - & viuere laute -
Prostituisse suas vulgo cum coniuge natas -
Quid peius? quid perfidius? quid stultius unquam?
Fu. Quid si vitam alio nequeunt traducere pacto?
Cor. Cum totidem quam nos habeant animasque manusque
Dic cur vitam alio nequeant traducere pacto,
Est etiam cuius vecors industria vanas
Quærat opes - ubi nullus opes inuenit ab æuo.
Aes lauat herbarum succis - & vertere in aurum
Extimat / ac nigra semper fuligine pallet,
Est qui dum tellure latens desiderat aurum -
Dat magicis operam studiis - & tempora perdit -
Quid leuius? quid futilius? quid inanius unquam?
Omnia - ne veniant ad opus telluris & agri,
Omnia pertentant ut agant nihil / omnia versant

AEGLOGA SEXTA.

Semper agunt-nunq̄ peragūt/ex fœnore victū

Infamē extorquet- vi: fraude: dolisq̄ laborant.

Mille vñs opibus-mille infidiantur honori.

Nos capras & oues- armenta q̄ pascimus- illi

Accipitres/ catulos- & equos- & cercopythecos.

Rusticus est ouium pastor- volucrum q̄- canū q̄

Ciuis/ vtrum melius- te iudice- nobilius q̄

O Fulica- vtilitas vnde atq̄ opulencia maior?

Si venit ex nostris operis opulencia maior- Fu.

Ciuib⁹ vnde igitur tantarū copia rerum?

Ex vi fraude: dolis: vi: fraude: dolisq̄ laborāt Cor.

Nonne vides insane vt nos crudeliter vrgent?

Quo capiunt astu/ nos irretire loquendo

Sacrū offerre putant- & opus sublime: pium q̄

Huc aures- oculos q̄ adigunt- huc ora manus q̄.

Vnde vrbicularum tibi tanta peritia rerum Fu.

Hæc didici quondam ductis in menia capris Cor.

Cum lac vociferans- ibam venale per vrbem-

Mansi apud artocopū- sapiens- & ad oīa prōpt⁹

Furta erat- & crudum ferro subradere panem,

Ipsē- vt erat mores vrbis doctissimus- ista

Tradidit/ affirmans nihil esse nocentius vrbe.

BAPTISTAE MANTVANI.

Se quoq; furari didicisse aiebat ab vrbe.
Sunt etiã qui parta ab auis patrimonia fundunt
In meretricum vsus - quid foedius improbiusq;
Dic vbi mechandi ars - homicidia - seditiones?
Nonne inter ciues - atq; intra moenia regnant?
Quid reges? qui regna hoim per vulnera q̄runt
In mortemq; suos adigunt: quid pectora miles
Obijciens telis - per mille pericula vadens?
Pro stipe dat vitam / nulla est infania maior.
Gloria p̄fertur vitæ: quid gloria? quid laus?
Quid fama est? qd honor? voces & opinio vulgi.
Omnia longa dies abolet cum viuere cessas.
Omnia sic abeunt - vt lux cum sole recedit.
Qui mare sollicitant remis / cum viuere possunt
In patria / stulti: vento qui credit & vndis:
Stultus / diuitiæ cui sunt & negligit vti
Stultus. qui / vt natis cumulet patrimonia: partis
Abstinet / & geniũ fraudat / stultissim? / & qui
Que facere ipse potest / natis faciunda relinquit.
Qui numerant stellas, & se cõprehendere fata
Posse putant / stulti / verum dementior istis
Naturam quicumq; dei scrutatur / & audet

AEGLOGA SEXTA

Figere in immensam lumen tam debile lucem:
Nostra fides melior/ciuis ratione coactus
Difficile assentit/nudis nos omnia verbis
Credimus/& plures faculas accendimus aris
Ciuibus est infida fides, inquirere nunq̄
Mente sinunt arcana dei/si numina scire
Esset opus/Poterant nobis se ostendere: verum
Quando latere volunt/qd vestigare necesse est
Quæ nos scire negat ipsi qui cuncta gubernant.
Nostra etiam pietas pietate potentior vrbis/
Nanq; viri qui sacra canunt templisq; ministrant:
Quanta legunt ruri paucis alimenta diebus?
Vidi ego quæsitis ex rure in incenia plenis
Puppibus inferri (pietas ea rustica) fruges.
Stultorum est aliud genus immedicabile quoddam
Causidici latratores/rabulæq; forenses
Nummorum aucupium docti/legumq; Tyranni.
Aere patrocinium vendunt/producere causas:
Et lites pendere diu/vindemia quædam est.
Sunt & equestre genus medici/q; tangere venas
Nonnunq; illicitas audent/& ponere quædam
Non intellectis temeraria nomina morbis

BAPTISTAE MANTVANI.

- His & si tenebras palpant, ē facta potestas
Excruciandi ægros-hominesq; impune necādi.
Qui vero in populis p̄sunt-homīesq; gubernāt
Quo plus iuris habēt-quantoq; licentia maior
Infanire solent tanto amplius: o vbi sancti
Rectores: & iusticię & pietatis amici
Quos p̄res fero ante focū memorare solebant?
Omīa nunc abeunt pessum- spoliata queruntur
Tēpla: gemūt inopes: viduę lachrymāt: & hui?
Quæ nam causa mali: q̄a stat pro lege libido.
- Fu. Ista tua o Cornix excandescētia fines
Transit honestatis- scelus omnib; obijcis omē:
Innocuos habitare homines & in vrbe memēto.
- Cor. Nō habitāt colubri q̄dam Balearibus arua
Proxima. nō memini nomē: nec noctua Cretā
Nec nem? Aegerię sonipes: nec vir bonus urbē.
- Fu. Vir bon? est animal rarū- paucaq; per vrbes
Et per rura locos habet: est rarissima virtus.
- Cor. Infanis Fulica infanis: tot in vrbibus hostes
Sūt tibi quot ciues: hi nos tondentq;: pilantq;
Non habita nostri capitis ratione: coartant
Nos ad furta ipsi: mox ad suspendia mittunt.

AEGLOGA SEXTA.

Fas igitur si quid nostris sese vnguibus offert
 Radere: & insidijs ac nostra indagine captos
 Deplumare leui tactu: sensim & pedepressim:
 Si videt: excusa: si sint secreta negato
 Furta: quod occultum est non iniuria furtum:
 Quicqd hnt noster labor est: industria nostra ē.
 Iam longe egrederis metam rationis & equi. Fu.
 O Fulca improbitas vrbana coinquinat orbē. Col.
 Vnde tot in terras veniunt æstate procellæ
 Fulmia: vti: annes: grādo: vidisse recordor
 Tellurem tremere: ac postes & tecta labare:
 Solem obscurari: noctu obtenebrescere lunam
 Cur segeti lolium? messi dominātur auenę?
 Vua in capreolos transit: caligine verni
 Depereunt flores? mala parturit omnia nobis.
 Hęc ciuile nefas: pariet quoq; plura deinceps.
 Vnde venit furor armorum belliq; tumultus:
 Qui genus omne mali secū vehit omnib⁹ vrbs ē
 Fons & origo malis: descēdit ab vrbe Lycaon,
 Deucalion Pirrha cum coniuge rusticus: ille
 Intulit illuuiem terris: hic abstulit: ille
 Abstulit humanum terris genus: intulit iste.

BAPTISTAE MANTVANI.

Si terra (vt perhibēt) flāmis abolebitur vnq̄:

Istud grande nefas vlla descendet ab vrbe.

Fu. O Cornix iam pone modū sermonibus istis:

Audio iam dudum pueros de pulte loquentes.

Cetera : si quicq̄ superest : post prandia dices

Pulti indulgendū monet vrbibus : hora: relicta.

AEGLOGA SEPTIMA QVAE DICITUR
Pollux de Conuersione iuuenum ad
Religionem.

Colloquutores Alphus & Galbula / cū iā auctor
ad Religionem aspiraret.

Al. g Albula qd sentis? Pollux doctissim⁹ olim

Fistulicen: subito: qdā q̄si numine tactus:

Destituit calamos: tunicas: armenta: sodales:

Bardocucullatus caput: vt campestris alaunda:

Quattuor antedies in religiosa recessit

Claustra. ferunt illum: pecudes dū solus in agris

Pasceret: effigiem quandam vidisse deorum.

Cetera nō memini: sed tu quid Galbula sentis?

Gal. Vt dixere patres: iaciens primordia rerum

(Magna canā nobis quę quōdā tradidit Vmber)

Instituit deus agricolas pecorisq̄ magistros.

Primus agri cultor rudis / immansuet⁹ & asper,

AEGLOGA SEPTIMA,

Qualis humus segnis lapidosa rebellis aratro.
Ast ouium primus pastor mitissima proles:
Instar ouis quæ bile caret quæ lacte redundat
Mitis erat nullis vnq̄ pastoribus asper,
De grege sæpe suo sacrum ponebat ad aras,
Nunc oue nunc pingui vitulo faciebat / & agno
Sæpius & magno diuos ambibat honore.
Sic profecit apud superos: sic numina flexit.
Ut fuerit primo mundi nascentis ab ortu
Tempus adhuc: cælo pecoris gratissima cura:
Assyrios quosdam (sed nescio nomina / curæ
Diminuunt animū) deus ex pastoribus olim
Constituit reges: qui post ea murice & auro
Conspicui: gentes bello domuere superbas.
Cum Paris Iliaca tria numina vidit in Yda:
Aut Paris: aut alius: puerū qui obrūcat ad arā
Pastor erat. quando cœlesti exterritus igne
Venit ad ostentum pedibus per pascua nudis
Pastor erat Moses: Moses a flumine tractus.
Exul apud Graios Amphrysia pastor Apollo
Rura peragrauit: posito deitatis honore.
Cœlestes animi Christo ad præsepia nato

F

BAPTISTAE MANTVANI.

In caulis cecinere deum pastoribus ortum
Et noua diuini partus miracula docti
Pastores - primi natum videre tonantem.
Et sua pastores infans regnator Olympi
Ante Magos regesq̄ dedit cunabula scire.
Se quoq̄ pastorem deus appellauit - ouesq̄
Mitibus ingenijs homines & mentibus æquis
Et ne vana putes hæc somnia - nuper ab vrbe
Rus veniens / picto perlegi hæc omnia templo.
Sunt pecudes pictę / parui sub matribus agni
In tellure cubant / ingens æquitatus ab alto
Monte venit - radiant auro diademata diuum,
Et suspensa tenent vaga lumina prætereuntum.
Non igitur mirum noster si numina Pollux
Vidit: amant villas: & oues / & ouilia diui.
Simplicibus præsens deus est - offenditur astu.
Al. Vera refers / pecori sic sint innoxia nostro
Pascua / vidi asinum / vidi præsepe bouemq̄:
Iam memini turbæ venientis - & ora videre
Indica iam videor regum sua dona ferentem.
Vnum oro - quæ nam Polluci occurrit imago
Galbula si nosti: ne sit labor omnia fari.

AEGLOGA SEPTIMA.

Et noui & mēorare libet: res digna relatu Gal.
Res digna auditu / pia - sancta / imitabile factū.
Durus & immitis pater - atq; superba nouerca
Pollucem grauiore iugo pressere iuuentæ
Tempore / cū dulces animos noua suggerit ætas
Et cum iam inualide longo sub pondere vires
Deficerent / nullūq; odium mansuesceret arte,
Constituit tentare fugam / res vna volentem
Ire diu tenuit / nimis impatienter amabat.
Error em̄ communis amor iuuenilibus annis.
Res est fortis amor - violentia fortior - iuit /
Et tales abiens (mihi nanq; solebat amores
Enarrare suos) mæsto dedit ore querelas,
O virgo lachrymæ ne tuis soluentur ocellis ?
Cū te tam charo cernes ab amante relictam ?
Vlla ne discessu duces suspiria nostro ?
Tu ne mei crudelis eris forte immemor vnq; ?
Vsq; adeo ne tuum poterit frigescere pectus ?
Pectus - quod totiens qd' lumina fletib' implet ?
Tu ne trahes crebros gemitus - & pallida fies ?
Cerno oculos : cerno lachryas : cerno anxia corda
Virginis / heu tantum qua dissimulare dolorem
F ij

BAPTISTAE MANTVANI.

Fas erit arte: dolor duplex mea pectora torquet
Illius atq; meus sed fas mihi flere / quod illi
Non licet / occultus longe magis æstuat ignis,
Incolumē mihi vos diui seruabitis illam
Ut quando auxilio repetam mea rura peracto
Fiat amor foelix saltem semel ante senectam.
Talia pergebat memorans voluitq; reuerti,
Tantus amor iuuenem vis tanta furoris agebat
Sed iam iacta fuga / cunctis erat alea nota,
Fronde sub Herculea fessus mœrore sedebat,
Ecce puellari virgo stipata corona,
Ora: man⁹: oculos: habitūq; simillima nymphæ:
Et tali affata est puerum sermone dolentem.
Chare puer quo tendis iter? vestigia verte
Nescis heu nescis quo te via ducat / & audes
Ignotis errare locis nihil insidiarum
Per campos ratus herbosos nihil esse pericli
Omnia tuta putas, & quod placet vtile credis
More iuuentutis stolidę, collectus in orbem
Sæpe latet molli coluber sub graminis vmbra /
Est facile incautos offendere. paruulus infans
Innocuos rutilum digitos extendit in ignem.

AEGLOGA SEPTIMA.

Nec nisi iam lesus vires intelligit ignis.
Hæc regio intrantes aditu consuevit ameno
Fallere - delicias offert & gaudia - verum
Ingressis - cum triste nihil superesse putatur:
Mille parat laqueos / & mille pericula profert.
Trames hic (vt collem gressu superaueris illū)
Ducit in vmbrosam syluam crudele ferarum
Hospitium / loca tetra / situ & caligine opaca,
Quisquis eo deceptus abit - remeare vetatur /
Et piceis primū velatur lumina vittis:
Deinde pōmenem? dumeta per aspera tractus
Transit in effigiē monstri - dum voluere linguā
Atq; loqui tentat - mugit / dum attollere sese
Credit - humi gradit̄ q̄drupes - neq; suspicit astra
Ima tenebrofæ vallis lacus æquore nigro
Occupat - & nigris mons plurim? imminet vndis
Huc tracti in stygios latices - altumq; baratrum
Præcipites dantur - rapidaq; voragine merfi
In stygia - & eternas erebi rapiunt̄ in vmbas.
Heu quot pastores istis ambagibus acti
Cum gregibus periere suis - ego sedula semper
Mōstro iter - hic ad opem vigilo indefessa ferēdā

BAPTISTAE MANTVANI.

Tolle moras igitur - mortis fuge blanda p̄pinque
Atria - secreti tutam pete littoris oram
Qua contra Idalios fluctus mihi tollit in altum
Aera carmelus / viridi caput arbore cinctum.
Primus hic antiquis patribus spēlea domosq̄
Præbuit arboreas / intra nemus ilice densum:
Ex hoc in vestros deducta cacumine montes
Religio venit - sicut de fonte perenni
Flumina / & ex vno multi genitore nepotes.
Illius iu syluis abies vbi plurima surgit -
Pinguis vbi piceę sudat liber - & terebinti.
Innocuum postq̄ foeliciter egeris æuum:
Mox tua mutatis ætas renouabitur annis,
In loca te toílam meliora - virentia semper:
Immortalis eris diuum comes: ire per astra
Inter Hamadriades & orcades atq̄ napeas
Flore coronatas caput: & redolentibus herbis
Fas erit - ac super & subter cognoscere cœlos.
Sic effata leues virgo discessit in auras.
Tum sua iuravit Pollux mutata repente
Pectora: & extemplo victum expirasse furorē
Non aliter q̄ flamma cadit, si ardentibus agris

AEGLOGA SEPTIMA

Effluat, & totas præceps Padus euomat undas
Sic abiit crudelis amor - qui sepe pharetram
In iuuenem - dum principijs obstaret amandi.
Dū tepet - ac timide insanit / cōsumpserat oēni.
Sic igitur Pollux in claustra silentia venit.

Sunt qbus aspirent etiam nolentibus vltro, Al.

Sunt qbus infensi sine causa & crimine dīj sint.

Qd nos in pecudes - in nos id iuris hnt dīj, Gal.

Hoc rus scire sat est - sapiant sublimius vrbes:

Sic docuit rediens aliquādo ex vrbe sacerdos,

Ianus: & in magno dixit sibi codice lectum.

Sol cadit - & Baldi vix summa cacumia tangit Al.

Nos quoq; iam sero, cum sole recedere tempus

Galbula: sarcinulas ne sit tibi ferre molestum:

Pera leuis: leuis est & cantarus: omnia paruus

Ferre labor sero, graue mane - sed vtile pondus

Ipse pecus ducam - mihi parserit ista laboris.

AEGLOGA OCTAVA QVAE DICITUR
Relligio de Rusticorum

Relligione.

Colloquutores Candidus & Alphus.

t Orrida solstitio tellus sitit Alphe reuerso:

Ad solitos mōtes vbi ros i gramie & æstas

BAPTISTAE MANTVANI

Mitior : hęc armenta monet deducere tempus.

Al. Aereos montes & summa cacumina longe
Prospicio : quid sint montes (tibi vera fatebor)
Nescio : semper eñ campestria rura lacusq;
Incolui : montanus ager qua fruge redundat ?

Can. Orude & illepidū ingeniū ppe flumīa semp
Versatus Fulicę in morem : limosa per arua
Sunt vbi ranarū-culicū-pulicumq; : cimumq;
Lustra : inter falices : vluas : viridesq; papyros :
Irridere audes & nauci pendere montes
Vñ fluunt amnes ? templis vbi tanta locandis
Marmora cęduntur ? fulgens vbi nascitur aurę ?
Quę parit antemnas tell⁹ ? medicamē ab herbis
Dic quibus est nisi montanis ? de vertice Baldi
Sæpe Melanpodion legi / medicina capellis
Nulla magis præsens quōdam Valsasin⁹ Aegon
Tradidit hoc : dum vere sues castraret & agnos
Tradidit & dixit solus medicamen habeto.
Dic vbi castaneæ plures ? vbi copia maior
Glandis ? in excelsis fontes & pascua vidi
Montib⁹ artocreas & pingue polenta comedi
Sunt populi fortes illic robusta iuuentus-

AEGLOGA OCTAVA,

Lata pedes / callosa humeros / neruosa lacertos:
Hispidam / dura manus / molli indefessa ferendam,
Vallibus ex illis onera ut naualia curet
Confluit huc / nullum est hominum genus aptius urbi:
Sive velis castrare pecus / seu scindere phagos /
Sive firmum ferri e stabulis haurire cloacas:
Latrinas curare: viamque aperire coactis
Sordibus & scalis puteos descendere in altos,
Ingenio callent / & duro robore pollent,
Sed quod opus multis: subeunt opus omne: popinis
Inferuire: focos lignis cumulare / verumque
Artifici versare manu / dare libera fumo
Spirameta: bouum ventres ad flumina ferre,
Verrere humum immundam scopis doctissima gens est
Quodque magis miror semper sub pondere currunt
Cotibus induritis oriuntur / & ardua viuunt /
Per iuga cum capreis / habitant spelea ferarum.
Adde quod in caelum breuis est e montibus altis
Transitus erectum caput usque ad nubila tollunt.
Nubila transcendant / aliqui puto sidera tangant.
Esse locum memorant ubi surgit ab aequore titan,
Qui / nisi didici / contingit vertice lunam:

G

BAPTISTAE MANTVANI.

Et vixisse illic hominem - sed postea abactum
Improbitate gulæ / quæ scilicet omnia poma
Manderet: & magno serualet nulla tonanti.
Hinc diui sanctique patres in montibus altis
Delegere domos tacitas - Cartusia testis /
Carmelus / Garganus - Athos: Laureta Lauerna.
Et Sina: & Soractis apex - umbrosa que vallis.
Et iuga Nursini fato senis incluta - & altis
Abietibus turrita caput Camaldula sanctum.
Cetera prætereo / nec enim sermonibus istis
Omnia complecti statuo / montana frequentant
Culina cœlicolæ - sed anas: & mergus: & anser,
Ibis - onocrotalus: milui - Fulicæque paludes.
Al. Inter montanę tantos regionis honores
Cur de messe nihil / nihil est de palmite dictum?
Hæc tamen humanę duo sustentacula vitę
Maxima / monticulę veniunt e rupibus ad nos
Hordea mercatum torui fuligine tincti /
Setosi - macie affecti / laceri - ac situosi:
Indigenę ostendunt quæ sit natura locorum.
Sed quod montanis de religionibus inquis
Rettulit in mentem quę de Polluce feruntur:

AEGLOGA OCTAVA,

Quę dea si nosti: visa est: q̄ Candide nympha
Dic age - nam ceptum certamen inutile nobis,
Vtilior sermo de religione tenendus.

Galbula qui solitus pecudes in pascua tecum **Can.**
Ducere/te satis hoc potuit docuisse quod optas.

Plura quidem Polluce sup̄ narrata - fed̄ ip̄am **Al.**
Nec docuit nymphā: nec me quesisse recordor,
Nunc subijt mentem - cum religionis oborta ē
Mentio: & illarū visa est mihi maxima laudum,

Nō erat illa Dryas/nec Libetris/nec Oreas **Can.**
Venerate cœlo superum regina tonantis
Mater: anhelanti pacem latura iuuentę,
Huic Thetys: huic alma Ceres famulatur: & ip̄e
Aeolus æquoreis ventos qui frenat in antris:
Hanc deus astrorum flāmas super: atq̄ volātes
Solis equos: supra fulgentem Cassiopeam
Extulit, & sacram bisseno sydere frontem
Cinxit: & adiecit subter vestigia lunam.

Candide mira canis nullis pastoribus vnq̄ **Al.**
Cognita: quid Thetys? quid fulgēs Cassiopeia?
Aeolus æquoris ventos quis frenat in antris?
Qui sunt solis equi? magna atq̄ ignota recēses.

G ij

BAPTISTAE MANTVANI.

Can. Sydera sunt partim/partim sunt num̄ia p̄sca
Omnia q̄ Pollux mihi cū narraffet/in ædem
Duxit: & ista sacer paries ait omnia monstrat.
Pictus erat paries signis & imagine multa/
Om̄ia non memini/mense est mihi debilis: ista
Vix tenui /dum sæpe an̄o voluo atq̄ reuoluo/
Sæpe recordari medicamine fortius omni/
Ista potest nigro depellere nubila cœlo:
Ista p̄t siccis fluuios dare frugibus imbres
Cum volet / ista novos duris emittere campis
Cum volet: emissos poterit restinguere fontes
Qui m̄o sunt steriles & nudi gramine campi -
Si volet / in pingues poterit conuerture glebas/
Frigida Saturni cum sydera suscipit atro
Scorpius hospitio/non auferet hordea grando:
Nec domus ardebit/nam tunc hæc om̄ia cœlum
Dicitur iratis in terram effundere ab astris.
Si volet/hæc nobis custodiet omnia virgo.
Si fauet hæc nobis/complebunt horrea messes/
Adjicietq̄ gregi semper foetura gemellos.
Si pecus infœlix erit & sine vellere: solo
Ipsa potest nutu dare lac: dare vellera & agnos,

AEGLOGA OCTAVA.

Et curare greges omnemque auertere morbum
Nil opus est modo Pana sequi neque caetera rursum
Numina: quae veteres frustra coluisse feruntur.
Vidi ego circum aram nymphae pendere capellas
Plaustra boues & oues hic Iani vidimus hircum
Et memini inscriptam versu hoc legisse tabellam
Votum pro saluo Ianus breue reddidit hirco.
Dumque ea perlegerem: Pollux haec carmina supplex,
Ante aram genibus positus in marmore dixit:
O dea: quae seruas vrbes & rura precamur
Ne Padus exundet - ne strix nocturna per umbras
Hauriat infantes - nec eant per compita larvae.
Diua faue agricolis: talpas occide, malignam
Aggeribus pestem - gelidis fata laeta pruinis
Quando bruma venit conspergere diua memeto:
Ne tineae erodant anno frumenta sequenti,
A boreae flatu pingues defende mariscas,
A gruore fabas: & ab ansere farra palustri:
A serpente boues: a vulpe & fure cohortem:
A bruce erucas: a bruma & grandine vites:
A vi & fraude lupi pecus: a rubigine fruges:
A rabie catulos - a flamma & fulmine villas,

G iij

BAPTISTAE MANTVANI.

A murum insidijs petasonē: a milite pernas:
A campe & pigris-pigris heu cætera nescit
Mensoblita sequi- numer⁹ me in verba reduxit,
Sæpius ad numerum rediens obliuia forte
Mente abigā- retrogradior numerūq; recurro:
A murū insidijs petasonem- a milite pernas-
A campe & pigris virides limacibus hortos.
Alphe viden quæ vis numeri: iam cætera cerno.
A tonitru reboante, cados- a frigore fetas,
A grauibus vitulos œstris a gutture porcos
Anginoso/ operas pubes ne rustica perdat,
Adsiso dea- nec ledant examina fuci:
Neu milium furentur aues- neu vellera sentes
Succida/ ne lappas apprehendat lana sequentes,
Diua gubernatrix hominum- custodia vatū,
Diua laborantum requies- medicina dolentū:
Et tutela gregum- nostris præcor annuæ votis
Talibus orabat Pollux/ ego postibus hærens
In baculum pede porrecto recitata notabam
Altius- ac memori condebam singula mente,
Al. Candide Polluci pro sollicitudine tanta:
Pro præcis officio- pro religione putasne

AEGLOGA OCTAVA

Dandū aliqd nobis? pietate peculia crescunt.

Quid ni? aliqd dādū est op⁹ ē p̄soluere crates **Can**

Rustic⁹ es/crates etem̄ p̄ gratibus inquis. **Al.**

Crates & grates paruo discrimine distant. **Can.**

Dandū aliqd neu bis detur sine pascha reuerti:

Quando sacerdotes commissa piacula soluunt.

Quid dabim⁹? vitlī grauis ē iactura: v^l agnū

Vel leporem/pietas etiam laudabilis anser.

Dona decet temp⁹: lepores brumalia dona: **Can.**

Quando niue hyberna currendi erepta facultas

Anser ad autumnī finem: nona s̄q̄ calendas

Pertinet: æstatis Coryli: noua poma: racemi

Munera lactantes hedi sunt veris & agni:

Tunc si de cordis aliquem conspexeris ægrum

Ac tenuem: qui nec vendi nec viuere possit

(Munus erit solenne satis) donabimus agnum

Ipsē mihi: cum iam regredi post prandia vellem:

Carmina de Nymphę solennibus eruta fastis

Tradidit & dixit/si quando grauabere curis

Hęc cane p̄ mentis medicamie carmē habeto.

Quādo Molorcheo titan descendit ab astro

Pronus & Ascreæ iam limina virginis intrat:

BAPTISTAE MANTVANI.

Virgine letetur pubes & cana senectus,
Transiit ad superos / & olympica regna petiuit.
Ogdoas vt toto iam tertia fluxerit orbe :
Festa dies iterum - natalia virginis aras
Ignibus illustrant - offert noua liba sacerdos.
Libra redit noctes properans equare diebus
Exultat Picenus ager - vehit adria puppes
Illiricas & Chaonias : cum mercibus adsunt
Tusci : Umbri : Veneti : Siculi : Lauretica tēpla
Cum donis turmatim adeunt : votisq; solutis
In sublime iugum læti ad commercia tendunt.
Et cum Thessalicas cursu breuiore sagittas
Sol subit : & frigent vrentibus arua pruinis :
Clausagyneci sacris penetralibus haufit
Corde deum toto : proprios oblita parentes.
Et cum semiferi fugiens Chironis ab arcu
Languet ad hyberni glacialia limina capri :
Induat ornatas & mas & foemina vestes,
Leticiaq; diem celebrent : quo semine sacro
Cōiugis annosus grauidā pater imbuit aluum :
Illa dies etenim sanctę primordia Nymphæ
Fecit : & in nostras vetuit descendere sordes.

AEGLOGA OCTAVA.

Cum volet imbrifera lampas phœbea sub vrna
Ad vernos reditura dies: iam proxima veri:
Ite nurus omnes/sacros altaribus ignes:
Thura focis/faculas manib⁹ date: ducite pōpā:
Attulit in templū noua dona puerpera virgo.
Quando gregis princeps aurato vellere fulgēs
Incipiet Zephyris aperire tepentibus annum:
Et dare maiores luci q̄ noctibus horas:
Aliger occultam redeat paranympus in ædem
Et noua miranti referat mandata puellæ
Festa dies Tuscis populos de collibus omnes
Cogit/& arnicolas vocat ad florentia templa.
Tum quoq̄ sed tenui/virgo prius interuallo/
Nupsit & hæc teneris lux est celebranda puellis.
Quando sub extrema cancri testudine Phœbus
Voluitur-& reuehit vicina canicula morbos:
Thurepiam celebrate diem: redit hospita mater
In propriosa matre lares/altaria circum
Primitias Cereris gemineꝝ suspendite matri.
Ista dedit Pollux: vigilans quę in montib⁹ olim
Fœcerat ad pecudum caulas/dum nocte serena
Militiam cœli sparsosq̄ examinat ignes.

BAPTISTÆ MANTVANI.

His quoq; plura dedit: sed carmīa plura referri
Non finit/ extremū deponens vespera solem.

AEGLOGA NONA QVAE DICITVR

Falco: de moribus curiæ Romanæ.

Colloquutores Faustus & Candidus. post res
ligionis ingressum.

Fau. c Andide quo casu patrijs ꝑculactus ab orꝑ

Hęc i rura vēis? hic pascua nlla- nec amnes

Nec liquidi fontes- nec ouilia tuta: nec vmbrae

Et tamen assiduos gregis hęc poscuntur in vsus

Can. Faustule me n̄ Coridon: q; pluriā quondam

His armenta locis habuit- magnamq; ꝑcūli

Congeriem fecit- ꝑcori me credere adegit

Esse salutare istis in montibus herbas.

At postq; segnes agros & inertia saxa

Vidimus: in siccis arentem fontibus vndam:

Pœnituit longæq; viæ patriæq; relictæ.

Fau. Postq; te incolumem saltus intrare Latinos

Contigit: antiqui potes hęc mea tecta subire

Iure sodalitij/ sunt hic mihi pauperis agri

Iugera pauca meæ vix sufficientia vitæ:

Quicquid id est- cōmune puta: tibi forsitan vlla

Prospera fors aderit- fortuna simillima vēto est

AEGLOGA NONA

Cariceę succede caſę dum præterit æſtus:

Dum grex in gelida p̄cūbens ruminat vmbra

Pone pedum: diſcūbe parum: recreabere potu,

Potu opus eſt: potu iſte grauis comp̄ſciſ æſtus

Pocula p̄hende: fluet meli⁹ poſt pocula ſermo.

Pocula qui tanta demens æſtate recuſet? Can.

Vina ſitim minuunt / animiq; dolorib⁹ obſtāt Fau.

Vina vt amicitias / vires ita corporis augent.

Hæc parit ora bonos: ſi patria vina racemos. Can

Funde iterū / potare ſemel / guſtare ſecundus Fau.

Colluit os potus: calefacta refrigerat ora

Tertius arma ſiti bellumq; indicere quartus

Aggreditur: quintus pugnat: victoria ſexti eſt:

Septim⁹ (Aenopholi ſeniſ hæc doctria) triūphat

Reſ eſt conſilijs ſecura fidelibus vti: Can.

Vtile doctrinis præbere ſenilibus aures:

Viſta ſitis: mens ægra manet: cureq; ſuperſunt

Vt ſedata ſitis ſic mens ſedabitur ægra, Fau.

Funde merū bibe: cardiaco medicina dolori hæc

Vtitur ad curas iſto medicamine Roma

Omne op⁹ atq; labor vult interualla / quieſcat Can.

Obba parū: contra muſcas impone tabellam:

BAPTISTAE MANTVANI.

Nō madet imbre dies: nec habet nox hūida rotē
Crescere nec duris possunt in cotibus herbæ:
Importuna fames: labor improb⁹: aeris ardor
Confecere gregem macie: vix debile corpus
Spiritus æger agit/vacua cute porrigit ossa
Clunis: & exilis caua contrahit ilia venter
Hic aries qui fronte lupos cornuq; petebat:
Nunc oue debilior:pauidoq; fugacior agno est.
Hęc mihi: sed nimiū me ardentia vota ferebant.
Omnia diuino p̄dixerat omine Cornix,
Vix egressus eram limen-cum tristia portans
Auguria: a dextra venit/tegetisq; sinistrae
Culmine confedit: pressosq; minaciter ore
Vociferans: iter auspicio prohibebat aperto:
Heus pecus infœlix quod lacte & prole solebas
Affluere: in nostris licuit dum pascere campis:
Gramina dū quæris: succi plus perdis eundo
Qm̄ referas pastu /simu | hic tabescimus ambo:
Tu tenui victu: curis ego victus amaris.
O nostræ regionis opes: o florida prata:
O campi virides: o pascua læta: feraxq;
Et nunq̄ sine fruge solum: currentia passim

AEGLOGA NONA.

Flumina per villas/riui per rura per hortos
Hinc pecus hinc agri pingues. sub sydere cancri
Cum tritura sonat passim: cum Iulius ardet:
Arua virent textę lento de vimine sepes
Poma ferunt: redolent ipsis in vepribus herbę
O nemorum dulces vmbrae: mollesq; fufurri
Quos tecum memini gelidis carpsisse sub vmbra.
Turturis ad gemitus: ad hyrudinis ac philoenae
Carmina: cum primis resonant arbusta cicadis:
Aura strepens folijs nemorum veniebat ab Euro
Et baccata super tendebat brachia cornus:
Ipse solo recubans pecudes gestire videbam:
Atq; alacres teneris luctari cornibus agnos:
Post somnos per gramen humi nunc ore supio:
Aut flatu implebam calamos: aut voce canebam:
Pectore nunc pronò rutilantia fraga legebam.

Viuere tum foelix poteras: diciq; beatus Fau.
Sed bona quae nondum fueras expertus acerbam:
Viliserat tibi: teq; ideo fortuna reliquit:
Quando iterum veniet: veniet si forsitan unquam:
Sicut capreolis sursum nitentibus haerent
Stipitibus vites: stringuntq; tenaciter vltimos:

H

BAPTISTAE MANTVANI.

Sicillam tu prende manu: neu desere prensam:
It: redit: effigiem mutat nec imagine constat:
Par lamis quas nocte ferunt errare per umbras
Mobilis ut facies ita mens deludere gaudens
Quod dederat tollit: pensi nihil: omnia casu:
Qui nimium metuunt sapiuntue repellit: & odit.

Can. Delicias patrij quotiens reminiscimur agri
Ferre tot erumnas animo non possumus æquo.
Sed quo mente feror? casu afflictatus acerbo.
Vnde magis crucier: foelicia tempora voluo.
Maius adest: florent vites: humilesq; geniste:
Iam spicata seges: malus iam punica multo
Flore rubet: redolent sepes albente Sabuco
In patria: per rura Padi: per pascua Minti:
Hic vero nec dum incipiunt pubescere montes:
Q, si vere solum torpet/quid frigora brume,
Solstitiumq; feret-gelidis cum terra pruinis
Albicat-& rapido cum coelum incanduit æstu:
Sunt tñ hic armenta quibus cutis vuida: ceruix
Non signata iugis gemino frons ardua cornu,
Luxuriansq; thoris pectus: nisi pabula carpant
Non erit hac tanta humectum pinguedine corpus

AEGLOGA NONA.

Hęc armenta quibus caput a tellure leuatur Fau.

Altius & cui sunt longa internodia crurum:

Cuncta vorant - herbas primū - mox ore supino

Arboreas frondes: summeq; cacumina syluæ:

Hoc imbellē pecus quod humi nascentia tantum

Gramina decerpit - vacuis ieiunat in aruis.

Quid v̄bis op⁹ est? cunctis animantib⁹ vna est Can.

Conditio, semper maiora minoribus obsunt:

Agna lupo mites aquilis sunt præda columbæ

Innocuos delphin venatur in æquore pisces,

Vnde fit hoc? certe res prodigiosa videtur,

Hęc loca si procul hinc videas e rupibus altis:

Pingue solum / & multo vestitū gramine dicas:

Quo magis appropias tanto magis om̄ia sordēt

Hoc est Roma viris: auib⁹ qd noctua: trūco Fau.

Insidet: & tanq̄ volucrum regina superbis

Nutib⁹ a longe plebem vocat: in scia fraudis

Turba coit: grandes oculos mirantur & aures.

Turpe caput - rostriq; minacis acumen aduncū.

Dumq; super virgulta agili leuitate feruntur

Nunchuc nunc illuc: alijs vestigia filum

Illaqueat: retinent alias lita vimina visco:

H ij

BAPTISTAE MANTVANI.

Prædaq; sunt omnes verub⁹ torrenda salignis.
Can. O bellum hoc: poterit dici nihil aptius vnq;
Sed procul en coluber tortos in puluere gressus
Flectit. & exertis sitiens ferit aera linguis
Fau Candide q̄ moneo memori sub pectore serua
Quando inter syluas graderis defende galero
Lumina: nanq; tibi p̄tendunt spicula longis
Dentibus: & coruus discerpit pallia mucro:
Nec depone pedum: multaq; armare memento
Cote sinum, ne te subito nou⁹ opprimat hostis:
Et perone pedem tegito: spineta colubris
Plena hominū vitę morsu insidiantur amaro;
Et nunc longa dies æstu facit acre venenum:
Mille lupi: totidem vulpes in vallibus istis
Lustra tenent: & quod dix̄ ac mirabile dictu est
Ipse homines (huius tanta est violentia cœli)
Sæpe lupi effigiem moresq; assumere vidi:
Inq; suum sequire gregem: multaq; maderē
Cede sui pecoris: factum vicinia ridet:
Nec scelus exhorret, nec talibus obuiat ausis.
Sæpe etiam miris apparent monstra figuris/
Quæ tellus affecta malis influxibus edit.

AEGLOGA NONA

Sæpe canes tantâ in rabiem vertuntur - vt ipsos
Vincant cede lupos - & qui tutela fuerunt
Hostiles ineunt animos - & ouilia mactant.
Fama est Aegyptum coluisse animalia quædam:
Et pro numinibus multas habuisse ferarum:
Ista superstitio minor est quæ nostra: ferarum
Hic aras habet omne genus / contraria certe
Naturæ res atque deo - qui dicitur olim
Preposuisse hominẽ cunctis animantibus vnũ
Sæpe etiam morbosa æstas & pestifer annus
Ingruit / & passim languens pecus omne per arua
Sternitur - extinctę dum balat ad vbera matris
Agnus obit / moritur duro sub pondere taurus
Nec modus est morbo, nõ est medicina veneno:
Sed vicina domus vicino a limine mortem
Haurit - & assidue sumunt contagia vires.
Ista feras raro pestis rapit / vtile semper
Fert pecus / extinctas caulas epulantur atroci
Dente lupi / nostraque ferę iactura opuliscunt,
Heu heu quæ præceps miserum me insania traxit / Can.
Credere fallaci grauis est dementia famæ
Romuleos colles: Tyberim: Romanaque tecta

BAPTISTAE MANTVANI.

Audieram & studio mens est accensa videndi.
Ducendiq; bonis in tot prestantibus æuum:
Accessi cum parte gregis/tentoria demens
Totum pene larem cum pastoralibus armis
Trāsiuga summa tuli mulctralia/cymbia: ahēa
Et cacabos/& quo formatur caseus orbem
Phagineū: impensam atq; operas amissimus oēs
Quid faciam? quo me vertam? sperata negant
Pabula/tot casus/tot vbiq; pericula cogor
In veteres remeare casus/& cœpta fateri
Consilijs egressa malis/iterumq; per æstus
Et montana pati longos per saxa labores.
Heu pecus infœlix: o leuo sydere pastor
Huc auecte fuit multo prestantius istud
Ignorasse solum/patrioq; in limine tutos
Consumpsisse dies: gelidis fenuisse sub antris:
Atq; Padī circum ripas Athesise per agros:
Aut vbi per virides campos & pascua nota
Mintius it: vel qua vitreo natat Abdua cursu
Consedisse: gregem pauisse salubribus herbis.

Fau.

Te tua crudelitas: & me fallit in horas:
Vidi ego supreme qui prosperitatis habebant

AEGLOGA NONA

Culmina : dum laudata petūt cecidisse : nec vnq̄
Emerſiſſe malis / facit experientia cautos
Hi prius explorant / et non laudata ſequuntur
Omnia / laude carent quę ſunt meliora. fuerunt
Non nego quę famā retinent ac noīa ſeruant
Cuncta ſuis pollent vicibus Luna : Adria : Troia
Salua : quas nobis memorabat ſæpius vmbres
Nomine ſunt ſolo / deleuit cætera tempus.
Si minor eſt patrię forſan modo gloria noſtræ :
Res tamen eſt melior / laudate gloria Romæ
Quanta ſit in toto non eſt qui neſciat orbe :
Fama quidem manet / vtilitas antiqua reſeſſit.
Illi priſca quibus maduerunt paſcua fontes
Nunc humore carent / venis aqua defuit hauſtis
Nulla pluit nubes. Tyberis non irrigat agros,
Tempus aquę duct⁹ veteres contriuit / & arcus
Et caſtella ruunt procul hinc procul ite capellæ
Hinc ieiuna fames / & languida regnat ægeſtas.
Hic tamen : vt fama eſt : & nos quoq̄ vidim⁹ ipſi
Paſtor a deſt quadam ducens ex alite nomen
Lanigeri pecoris diues / ditiffimus agri :
Carminē qui priſcos vates Orphea vincat :

BAPTISTAE MANTVANI.

Orphea qui traxit sylvas & saxa canendo,
Hic alios omni tantum virtute Latinos
Exuperat quātū Tyberī Padus Abdua Macrā:
Lenta salix iuncum-tribulos rosa-populus algā
Credim⁹ hunc illi similem cui Tityrus olim
Bissenos fumare dies altaria fecit.

Hic ouium custos ipso vigilantior Argo/
Daphnide nec solum- sed eo qui dicitur olim
Admeti pauisse greges per Thessala rura
Doctior - omne pecus Solymi curare magistri
Dignus/ & antiquo dignus succedere patri
Qui fuit Assyrii pecoris post retia pastor.
Ipse potest seruare gregem: depellere morbos/
Humectare solum: dare pascua: soluere fontes:
Conciliare Iouem: fures arcere luposq;
Si fauet iste mane: q; si negat iste fauorem,
Candide coge pecus: melioraq; pascua quere.

AEGLOGA DECIMA QVAE DICITVR
Bembus de fratrum obseruantium & non obser
uantium controuersia.

Colloquutores. Candid⁹: Bembus: Batrach⁹ &
Mirmix. post religionis ingressum.

Can. m Axia pastores agit discordia Bembe

AEGLOGA DECIMA,

Qui Solymos colles: Galileaq; rura colebant.

Batrach⁹ hinc/Myrmix illinc certare parati

Iudice te/paucis si non audire recusas /

Et nisi te reuocant maiora negotia/dicent.

Tu pater es vatum/tu scis componere lites:

persona pingit

Iurgiaq; & blandis conuitia tollere verbis,

Te quoq; pyerios fama est potasse liquores

Et vidisse deas: quibus est custodia sacri

Fontis- & Eurotæ campos ac Phocidis arua

Ipse vbi fronde sua tibi tempora cinxit Apollo

Dona dedit cytharā/neruos/& eburnea plectra

Dicite quādoq; de tepidos admouit ad ignes Bem.

Nos hyberna dies/dum non finit ire per agros

Bruma gregem: flatu boreas dum sæuit acuto:

Boreas ventus

Dum riget om̄e solū: tectis dum pluriā pendet

Stiria: dum torpent sub aquis glacialib⁹ amnes:

Otia damnantur quæ nulla negotia tractant.

Pastores genus infœlix/æstate vagamur } Myr.

Pro grege solliciti: sed cum nos frigidus imber

pastor rodino.

Continet in stabulis lites & iurgia surgunt.

Qui veteres audent ritus mutare: suoq; } Ba:

Arbitrio/& nullis ducunt sub legibus æuum:

BAPTISTAE MANTVANI.

Hi sunt o Myrmix qui bella domestica gignunt.

Bem De veteri ritu de consuetudine patrum
Rixa igitur vobis, leges moresq; parentum
Batrache dic: dic cur nostrum venistis in orbē
Ex Phoenice solo? nos pascua vidimus illa:
Vidimus herbosos foelici vligine campos
Vertice Carmeli vitreis vberrimus vndis
Fons cadit/ & rauco densum nem⁹ irrigat amne,
Vidimus & Iordanis aquas/ vbi maxim⁹ olim
Pastor oues mergens scabiem refecauit auitam
Amnis hic a Libano veniens: Galilea per arua
Trāsit/ & ampla lacu p̄surgit in equora magno.
Vnda coit rursus rursus mare fundit apertū
Vrbs vbi Romani de nomine dicta Tiberi:
Vnda coit cursum: tandem Hiericonte relicta
Intrat in infames Asphalti gurgitis vndas.
Hinc satis est nos oram omnem vidisse probatū
Dicite: & hinc tandem vestras demergite lites.

Myr. Batrachus audaci semper sese ingerit ore:
Et mihi se p̄fert magno temerarius ausu.

Ba. Non ego me ingressi/ processi a iudice iussus.

Bem. Pone pedū Myrmix & tu q̄z Batrache: nō est

AEGLOGA DECIMA

Orandum armatis manibus sed mentibus equis
Batrachedic: Myrmix animi compesce furorē
Interea: vt venias magis ad responsa paratus:
Qui furit insanit: qui vero insanit amaro
Impatiens animo nec corda nec ora gubernat:
Quicquid ait vanū est: quicquid molit̄ ineptū.
Bembe genus nostrū generisq̄ exordia dicā, Ba.
Venimus Assyrījs (vt Candid⁹ inquit) ab oris:
Est pater Helias nobis: qui sustulit armis
Pastorū genus om̄e malum q̄ traxit Olympo
Flāmigeros ignes qui ascendit in æthera curru
Nobile & antiquū gen⁹ hoc & clara propago Bem.
Pastores alij quotquot per rura vagantur Ba.
Omnia sunt riui nostrisa fontibus orti,
Nos dedimus leges pascendi ostendimus artē,
Quo magis hi peccant, qui cū sint ordine primi:
Primatum amittunt studia inconsulta sequēdo.
Nos radix alij rami sed nos quoq̄ rami
A veteri radice patrum iam ætate caduci.
Tradidit Helias certam pastoribus artem
Qua curare greges/qua noxia pabula fas est
Discere & occultos imbres/ventosq̄ latentes:

BAPTISTAE MANTVANI.

Quiue salutaris foret & qui pestifer annus /
Signa dedit: nihil omisit quod ouilia tangat.
Sed fons ille fluens Carmeli e rupibus altis
Tam nitidus quondā / tam dulci lymphid⁹ vnda
Tramite mutato (patet id) mō currit in austrū:
Sed pri⁹ (extat adhuc vet⁹ alueus) ibat ad ortū,
Hi cursus fecere novos / liquere priores
Quos dederat riuo veterū prudentia patrum.

Myr. Quid tibi siue nouo currat / seu trāite prisco,
Dūmodo fœcundis humectet pascua lymphis,
Et quid de cœli quereris regione? per austrum
Solis iter: melior vitis quæ respicit aurstum,
Et melior legitur Lybicus de collibus vna.

Ba. Est melior taxus boream quæ respicit: ergo
In boream melius poterat decurrere riuus.
Pastor es: & cura pecoris malefane relicta
Sermonem de vite facis: quasi legibus iisdem
Grex & vitiseant: nec quod discrimen in vndis
Gramineq; & ventis nosti: & q̄ noxius auster
Sit pecori. disce a Roma si noxius auster.
Cur Mutinēsis agri pecudes sunt vellere fusco?
Cur Clitumn⁹ habet niueas? cur Mātua molli

AEGLOGA DECIMA.

Lanatio excellit? Veronaq; proxima Manto?
Vnde hæc multiplici rerum variantia forma?
Non aliunde nisi a cœlis: a gramine: & vnda.
Cādide utrūq; pedū, pcul hic (rogo), ptin⁹ au⁹ Bem.
Inter eos hodie video bellū acre futurū: (fer
Clam cape & auferto subter sarmenta reconde
Bembe mihi tecū sermo est: dum vixim⁹ vna Ba.
Dum cōmune pecus nobis fuit: hei mihi quantū
Dedec⁹: heu quot sunt pecudes incōmoda passe,
Nec mersare gregem fluuio/nec vellera certis
Temporibus: sicut mos est: tondere licebat
Nudabant spineta pecus/nudata secabant
Terga rubi/scabie cutis aspera/tabidus humor
Pestis: & in totum serpebant vlcera corpus,
Multū igitur refert pecudes quę pabula carpant
Flumina quæ potent: & qua regione morentur
Dic mihi dic Myrmix-priscum cur lana colorē
Perdidit: hæc gregib⁹ quidnā noua vellera fecit?
Cur pecus est nigrū: quod erat meliorib⁹ annis
Clarum? immutarunt mutati vellera mores.
Bembe ad te redeo-paucis absoluerenitar.
Sed quod digna omni tua sit sententia laude:

BAPTISTAE MANTVANI.

Vera loquar / tu iura tenes / ego facta docebo.

Iudicium reddit verum enarratio vera.

His animaduersis ægre tot damna ferentes

Venimus ad fontem / riuumq; a vertice summo

Scrutari mihi cura fuit / tu prouide Myrmix

Interea nidos auium : vel dorcada paruam

Venabare-tuę quæ dona darentur amate;

Myr. Bembe vides vt aperta in me puitia torquet

Auguror : ista manu lis est : non ore agitanda.

Mos mihi-nō lingua / maledicta refellere dextra

Can Batrache-ne verū taceam-linguosior æq; es

Iurgia bilem acuunt-conuitia pectus acerbant;

Nō tibi cū puero res est-nec homūtio Myrmix

Res male tuta viros lingua irritare proterua.

Ba. Da veniā Myrmix : Amytā pferre volenti:

Nescio quis mihi misit in os malus error amatā

Myr. Do veniam : caue ne rursū me voce laceffas

Ba. Alueus excelsa saliens de rupe ; lacunam

Foderat & clausis ripas equauerat vndis ;

Gurges erat textu sylvarum vmbrosus opaco,

Densaq; sepierant tristem spineta lacunam

Mille venenorum species in gurgite vidi :

AEGLOGA DECIMA.

Mille secus ripas in opaco margine - mille
Per nemus ad lymphas sinuoso serpere gressu:
Obstupui - & rapido rediens ad ouilia cursu,
Incipio paleas furca versare tricorni:
Ecce caput tollit coluber / linguaq; trifurca
Sibilat - inflatus fauces: nepa liuida tendit
Brachia: ventrosus profert vestigia buffo /
Vipera per stipulam gradiens strepit, o loca dixi
Non pecori tantum - verum & pastoribus ipsis
Noxia: mox grege diuiso de sedibus illis
Pascua quaesitum tristis meliora recessi:
Perq; iter antiquum fontis noua flumina duxi
In campos: vbi prima suos aurora colores
Explicat, & croceos phœbi redeuntis ad ortus:
Hic mihi foecundę pecudes - hic pascua læta,
Et sine labe liquor - dulces sine crimie lymphæ,
Hæc loca primęui sunt quæ coluere parentes:
Signa casę superant: puteus: cariosaq; ligna
Fixa solo - seiuncta pedum discrimine septem:
Et focus: & lacera quæ cingitur area sepe.
Cura viris leuib⁹ rerum solet esse nouarum. Myr.
Propterea certe noua pascua quaeris: & amnes

BAPTISTAE MANTVANI

Fingis inauditos & vis nouus auctor haberi

Ba. Cura viris grauibus rerum solet esse suarum
Propterea Myrmix nimis a grauitate recedis:
Hęc nouitas non est nouitas / sed vera vetustas,
Relligio & pietas patrum instaurata refurgit.
Quam tua corrumpit leuitas & nota tuorum
Segnities / igitur si quis labentia tecta
Erigat: & sterilem qui mansuefecerit agrum.
Iudice te damnandus erit non ponitur arbor
Altera: sed veteri inseritur bona virgula trūco:
Segne prius lignum nostro fit fertile cultu.

Myr. Quāuis pigue tuo pecori sit gramē & vnda
Defecata tamen multę cum matribus agne
Interiere / lupi & paste meminere volucres.

Ba. Hęc fateor quę dira tuę contagia pestis
Accepere etiam procul aspicientibus obsunt /
Tantum virus inest vestri vis tanta veneni.
Propterea magis atq; magis discedere semper
Est anim⁹: patif pecus hęc incommoda nostrum
Sola: q; in vastam nondum discessit eremū,
Nec satis a vobis procul in deserta recessit.

Myr. Batrache de gregib⁹ mētir⁹ plurima nostris,

AEGLOGA DECIMA

Certe alienarum tibi cura superflua rerum:

Et temere assumis partes censoris iniqui.

Cur mihi qui pasco: cuium pecus: ista tueri

Non licuit? solisne domus mea cognita vobis?

Aethiopes vna quoniam nigredine sordent: Ba.

Ille color nulli vitio datur: omnibus idem

Vultus: & alterius si quis repranderet ora

Et sua damnaret, pecori pecorisque magistris

Fex eadem: scabies eadem: cutis & color idem.

Parcite iam fatis est lis intellecta/diesque Bem.

Inclinata cadit? iam post iuga summa ruit sol.

Audite o magni generis longeva propago,

Lite super vestra quæ sit sententia nostra.

Batrache me audaci totiens sermone laceffis. Myr.

Non ego: sed non equa magis te causa laceffit: Ba.

Iudiciumque timet sibi mens male conscia iustum

Quando inimicitias tempus deponere: rursus Can:

Vestra nouas lites vecordia suscitatur/ergo

Perpetuis hæc rixa odijs æterna manebit?

Quæ vos debilitas capitis: quæ insania vexat?

Non pudet his vti tanto sub iudice nugis?

BAPTISTAE MANTVANI.

Ergo animis audite æquis/odijſq; ſepultis:

Vltima doctiloqui/quæ ſit ſententia Bembi.

Bem.

Ferte per antiquos patrum veſtigia greſſus:

Et veteres ſeruate vias: reuocate vagantes

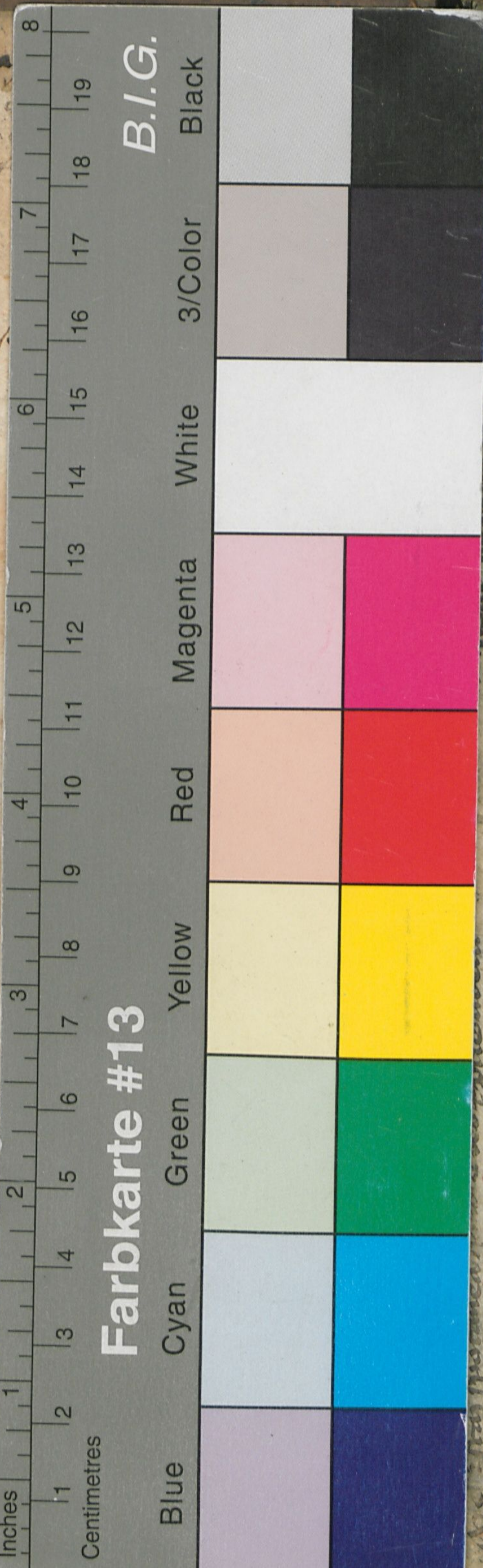
Per valles & ſaxa greges-per luſtra ferarum,

Figite in antiquis iterum magalia campis

Ex officia Melchiaris Lottheri An
no dñi Millefimo quingentefimo deſ
cimo ſexto







*ga de rapray pen vnd pastoratus hinc
fuit munita munita munita*

Aegloge Vergi- lij Neoterici: hoc est: Bap- stæ Mantuani Carmelitæ.

DECASTICHON MAGISTRI SEBAS-
tiani Miritij Regiomontani ad Lectorem.

Hic liber agrestes & si modulamine mores
Explicet - & voces conueniente rudes
Attamen igniferę docet irritamina curæ
Quæ maculat turpi pectora nostra luto
Non tatum molles erem hic puer inqnat vrbes
Ast etiam duros hæc fera foedat agros
Hic liber & nucleum crasso fert cortice dulcem
Laturum stomacho gaudia magna tuo
Quicq sua dulcem superat dulcedine loton
Letheis animum nec rigat inde vadis.

ARGVMENTA AEGLOGARVM

- Aegloga Prima docet tedę faustũ exitũ honestę.
- Altera Lymphati narrat dementiam amoris.
- Eiusdem narrat crudelem Tertia finem.
- Quarta docet vapidos mulierũ noscere mores.
- Diuitis in sacrum ritus fert Quinta poetam.
- Agricolæ & ciuis fit disceptatio Sexta.
- Hinc fertur iuuenum sacra ad conuersio iusta.
- Relligio Octaua narratur plebis agrestis.
- Nona Romanę fertur de moribus vrbis.
- Vltima sed longam narrat litem monachorum.

S.M.R.

Dominus Gasparis Messer Junius

*Isosob loton m
quod ad amata p
res pperueret. a f
dum it deum an
lud implorans vlt
impetratioe qu
est in arborum
m qm nos fert
dubis ut homin
herbas deum
subnascentes eos
pferunt*

*die fuy pponem
dub v iustu debeat dms m
itay de greco eloquio & lapa ligna vni*

*ticis Lyon all. quo cantabi mane dies
m? caricū dñi in terra alie dncipio f*

